

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM

SỐ 22 - THÁNG 4, 2025

ĐÓA SEN HOA

*Ngát Thơm, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lời ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ơi! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...*

TUỆ NGA

*Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa
Tình anh kết tụ trang nhà Cổ Thơ
Quê nhà nghìn dặm nước non
Vẫn chương chữ nghĩa vẫn còn Việt Nam
Xin Nàng Thơ lật từng trang...*

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cothom Foundation

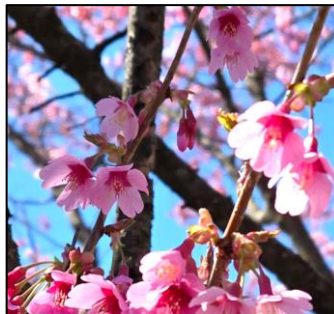

Ảnh: PAD 2025

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM

SỐ 22 - THÁNG 4, 2025

4. Trần Quốc Bảo/Cao My Nhân/Trần Công	43. Tuệ Nga / Phan Khâm
5. Ý Anh	44. Cao Nguyên / Vương Thanh
6. Đại Bàng (Trần Đại Bàng)	45. Đăng Nguyên
7-9. Trần Quốc Bảo – Virginia USA	46. Ý Nguyên
10-11. Đỗ Bình - France	47- Đông Ry Nguyễn
12-13. Mùi Quý Bồng	48. Cao My Nhân
14. Thảo Chi (Bùi Mỹ Hoa)	49. Kim Oanh - Úc Châu
15. Nguyễn Vô Cùng / Lý Hiểu	50. Y Thy Võ Phú
16. Nguyễn Thị Ngọc Dung/Hồ Trường An/
Phan Khâm	51. Nhất Phương
17-19. Ý Nhi Nguyễn Thị Dung	52. Thủy Lâm Synh
20-21. Nguyễn Thị Thanh Dương	53-54. Thanh Thanh (Lê Xuân Nhuận)
22. Trường Đình - United Kingdom	55. Vương Thanh
23. Mạc Phương Đình	56-57. Hạ Thái (Trần Quốc Phiệt)
24. Ngô Văn Giai	58. Nguyễn Mây Thu - France
25. Đỗ Thị Minh Giang	59. Trần Hoài Thư
26. Tâm Minh Ngô Tằng Giao/Ben Jonson	60. Minh Thúy Thành Nội
27. Tâm Minh Ngô Tằng Giao/Tô Giang Từ	61. Tuệ Trung (Lê Trọng Dũng)
28-29. Quang Hà	62. Thy Lệ Trang
30. Lý Hiểu	63. Hoa Văn (Ngô Văn Hòa)
31. Lê Mỹ Hoàn	
32-33. Hoàng Hy	
34-35. Phương Hoa	
36. Vũ Hối	
37. Thái Hưng (Phạm Gia Hưng)	
38. Phan Khâm	
39. Hoàng Song Liêm	
40. Như Liên	
41. Nguyễn Phú Long	
42. Tuệ Nga	

Ảnh: PAD 2025

**CHÚC MỪNG THI SĨ TRẦN CÔNG
ĐẠT ĐẠI THỌ 103 TUỔI**

TRẦN CÔNG/TIỀN GIANG KHÁCH

Đại Lão Thi Sĩ, Đạt Đại Thọ 103 tuổi ngày 10 tháng 3, 2025. Ông là Nhà Thơ Việt Nam cao tuổi nhất tại Hải ngoại. (nguyên Trung Tá Lực Lượng Cảnh Sát VNCH)

-----00o-----

Thơ chúc mừng của Trần Quốc Bảo

*Mừng Huynh trăm lẻ ba, hôm nay,
Văn Bút Tao Đàn, trường lão đây!
Một thuở kiếm cung ngời khí phách,
Bao năm thi phú đắm mê say.
Bạn bè ngưỡng mộ, ân tình hậu,
Con cháu noi gương, phúc đức dày!
Phật độ tâm thiền, vui tự tại,
Trời thương tặng phúc thọ niên lai!*

Trần Quốc Bảo Virginia

Thơ chúc mừng của Cao My Nhân

*Kính Khách Tiền Giang hiện diện nay
Nghênh tân Lão trượng Trần Công đây
Một thời cung kiếm hầu chưa nghỉ
Ngàn thừa chinh yên chắc vẫn say
Khánh thọ bao Xuân trăm tuổi ngoại
Trường sinh khắp cõi bốn phương đây
Tự Do chính nghĩa tròn hoài bão
Phục hoạt sơn hà Việt thái lai...*

Cao My Nhân California

-----00o-----

Phúc đáp của Thi Lão Trần Công

Thân mến cảm ơn

Thi sĩ Trần Quốc Bảo & Nữ sĩ Cao My Nhân

*Cám ơn quý hữu chúc thọ tôi
Trong dịp tôi tròn “Trăm-ba tuổi”
Nghĩa cử bạn thơ rất tuyệt vời!
Tuổi cao tâm trí còn sáng suốt
Thân tâm an lạc cũng nhờ Trời
Tôi xin cầu chúc các hiền hữu
Sống vui, sống khỏe bên con cháu
Sống lâu, sống thọ, thọ hơn tôi.*

Trần Công/Tiền Giang Khách
Virginia

Ý Trắng

Biển đục trắng sau cơn mưa giông lớn chiều hôm qua, như tóc người bỗng bạc trắng sau một đêm suy nghĩ. Biển nước mênh mông, lòng biển rộng, tim biển lớn, làm sao biết biển đang nghĩ gì? Chỉ biết nhìn ngắm biển, nghe gió biển thổi như mình đang thổi, nghe sóng vỗ như tim mình đang đập nhịp.

Một mình với biển, trăm ý trong đầu, ngàn lời muốn viết. Đã bắt đầu từ lâu nhưng không biết nơi đến, ngừng. Nên cứ thế, hãy mãi đi nhẹ nhàng, mãi sống dịu dàng, cho tới khi mình quên trắng.

*Ý lẳng đãng rong chơi
Hòa cùng biển ngàn khơi
Tan vào muôn trùng gió
Biển nghĩ gì biển ơi.*

*Ý trắng như sóng khơi
Biển dậy thơm mặn lờ
Này em, em đâu hỡi
Để gió gọi lòng tôi.*

*Sóng vỗ như tim tôi
Nghe biển thổi bồi hồi
Lòng trăm điều suy nghĩ
Trần trở rồi buông trôi.*

*Vui tặng em cả đời
Buồn thả hết lên trời
Một mai thơ quên trắng
Biển hãy giữ gìn tôi.*

Ý Anh

Vero Beach, Mar 26, 2025

XUÂN CẢM

*Xuân về khoe sắc hoa đua nở
Én liệng trời xanh, bướm lượn hoa
Đôi thông ánh nắng mờ sương tỏa
Đàn sẻ chuyền cành rộn tiếng ca.*

*Hôm nay dậy sớm nhấp ly trà
Vừa uống, vừa nghe nhạc Thúy Nga*
Nhạc Xuân muôn điệu mừng năm mới
“Hạnh Phúc Vui Tươi đến mọi nhà.”*

*Vui Tết bao năm ở xứ người
Nhưng lòng luôn tưởng nhớ Xuân xưa
Nhớ thời còn trẻ khoe áo mới
Theo Mẹ dâng hương lạy cúng Chùa.*

*Thiên hạ đón Xuân ba ngày Tết
Bà con, hàng xóm đến mừng vui
Xuân ở quê hương còn lưu luyến
Xuân đến, Xuân đi cũng ngậm ngùi.*

Đại Bàng – Trần Đại Bản

Xuân Viễn Phương

*Bốn bể năm châu cũng một nhà
Con Hồng cháu Lạc, có đâu xa
Ở nhau, chốc cái mình xum họp
Vẫn “chuyện Quê Hương”, chuyện chúng ta.*

*Những muốn về chơi thăm khóm trúc
Rảnh rang ta cụng chén khè khà
Trà nhấp vài chung tâm sự vụn
Rượu vào thơ thần lại ba hoa.*

*Tôi ở Richmond, riêng góc trời
Mỗi năm mỗi độ lá vàng rơi
Vàng rơi chồng chất bao nhiêu đống
Một đống thời gian, bắt lạnh người!*

*Lặng lẽ êm đêm Xuân vẫn sang
Tân niên khai bút, lại dăm hàng
Chao ôi! Quê cũ Thu Đông cả
Mình cứ khai hoài Xuân Viễn Phương.*

*Hồn trai chọt túi với men nồng
Ước vọng căng buồm vượt Biển Đông
Sóng bạc ngăn đường, hay tóc bạc
Ưu tư canh cánh mãi bên lòng...*

Trần Quốc Bảo (Richmond, Virginia)

Mời xem youtube “Xuân Viễn Phương” do **Phạm Văn Tuấn** thực hiện
<https://www.youtube.com/watch?v=jbGG-jMlthq>

30/4 - Ngày Quốc Hận!

30 Tháng 4 – Xóa bàn cờ tướng,
Thí chốt, phủ tay... Thế là hết chơi!
Đại Sứ Martin hạ cờ Mỹ xuống,
Trực thăng SeaKing bốc thẳng ra khơi!

30 Tháng 4 - Miền Nam thất thủ!
Quân Lực Việt Nam tan rã đau thương!
Máu lệ quân dân đầm đầy trang sử,
Quốc Hận này đau thắm tận tủy xương!

30 Tháng 4 – Cờ máu xuất hiện!
Nón cối dếp râu, kéo vào Sài-gòn,
Dân chúng ùn ùn trốn chạy ra biển,
Đi tìm Tự do. Xa lữ ác ôn!

30 Tháng 4 - Hải Quân bất mãn,
Tài liệu Tham mưu thiêu hủy sạch trơn.
Toàn Bộ Tư Lệnh âm thầm di tản,
Chiến hạm, Giang đoàn... trực chỉ Côn Sơn.

30 Tháng 4 – Vùng 4 còn vững!
Mùi rươi nghe Dương văn Minh đầu hàng,
Như ngọn giáo đâm ngay tim!... chết sững!
Một tiếng súng “!”. Trời! - Tướng **Nguyễn Khoa Nam**!

30 Tháng 4 – buông súng... phi lý!
Sư Đoàn 5, phòng tuyến vẫn y nguyên,
Tư Lệnh Sư Đoàn - Tướng **Lê Nguyên Vỹ**,
Chào biệt anh em. Tuẫn tiết oai nghiêm!

30 Tháng 4 – Đoàn quân thất thủ,
Đang khi chiến binh, khí tiết bùng bùng!
“Vị Quốc Vong Thân” : - Tướng **Phạm Văn Phú**,
Tướng **Trần Văn Hai**, - Tướng **Lê Văn Hưng** ...

30 Tháng 4 – Trước đài Thủy Quân Lục Chiến,
Có đám đông mặc niệm, nước mắt lưng tròng,
Xác một Cảnh Sát Quốc Gia nằm tuẫn tiết!
Vị anh hùng: Trung Tá **Nguyễn Văn Long**.

30 Tháng 4 – Người không tự vận,
Tinh Trường Chương Thiện chiến đấu tới cùng!
Vị “Liệt Sĩ”: Đại Tá **Hồ Ngọc Cầu**,
Giặc đem ra bắn! Ông chết bi hùng!

30 Tháng 4 – Rã ngũ gần hết,
Còn lại Vũng Tàu, Trường Thiếu sinh Quân,
Vẫn kèm chặt súng, coi thường cái chết,
Rốt cuộc, các em ngồi khóc giữa sân !!!

30 Tháng 4 – Hai tay hai súng,
Anh lính hiên ngang đi giữa Sài-gòn,
Trái lựu đạn móc tòn ten trước bụng,
“Mẹ đời! Cộng phỉ!... cùng chết nghe con!”

30 Tháng 4 – Cộng nô tàn bạo,
Quỷ quyết, gian manh, vào cướp Miền Nam!
Ngục tù khổ sai, gọi là “cải tạo”
“Vùng kinh tế mới” đầy ải làm than!

30 Tháng 4 – Hận đau khôn xiết!
Hơn bốn chục năm... núi sông u sầu,
Cương quyết vùng lên! Toàn dân nước Việt!
Giữ Giang Sơn cho con cháu ngàn sau!

30 Tháng 4 – Ước mong chờ đợi!
Hồn thiêng sông núi “Việt Nam Cộng Hoà”
Cờ Vàng uy linh, bay khắp Thế giới,
Sẽ về Quê Hương! Một ngày không xa!

Trần Quốc Bảo (Richmond, Virginia)

BIỂN VÀ HOA

Mùa ly loạn em ra đi năm ấy
Thuyền lênh đênh hoàng hôn rắng chân mây.
Trời gió nhẹ biển loáng màu nắng ngả
Nghiêng xuống em lấp lánh giải ngân hà.
Đêm trở gió chiếc thuyền con thăm thẳm,
Biển hãi hùng trời đất rất xa xăm!
Từng lớp sóng ngọn cuồng như thác đổ,
Bao kiếp người thành bọt sóng hư vô!
Trên sóng nước em bồng bênh trôi mãi
Trôi theo trăng về lối ngõ thiên thai.
Biển và em là bài thơ dang dở
Dòng sông quê đành gởi lại bến bờ!
Em theo sóng về thiên thu cõi mộng
Biển vẫn xanh hồn thành đám mây hồng.
Như pho tượng đượm nét buồn thế kỷ
Đời chìm sâu những giai điệu tình si
Tít mù khơi loài chim nhỏ thiên di,
Vút tiếng hát từ xa xăm mộng寐
Về biển xanh mang theo chút phù sa
Sóng diu em vào tận cõi thiên hà
Em chắc lạnh nơi hành tinh băng giá?
Chiếc tàn y sao đủ ấm làn da!
Sóng nhấp nhô biển hoàng hôn trắng xóa,
Mắt em buồn màu cỏ úa xót xa!
Ôi giai nhân trong đáy nước nhạt nhòa,
Em trôi mất mảnh thuyền xưa mục rã!

ĐỖ BÌNH France

ĐƯỜNG XƯA

Trời viễn xứ phố đông, đời hồi hải
Người về đâu chẳng để lại dấu chân!
Mùa giá buốt hàng cây phong lặng lẽ
Lá vàng rơi sương mờ nhạt bóng chiều.
Mưa tí tách như giọt sầu khẽ lể,
Con đường xưa thoáng gợi những đăm chiêu.
Thuở cắp sách em hồn nhiên mắt ngọc
Vẫn ngang nhà màu áo trắng thơ ngây
Những buổi sớm nắng mai hồng mái tóc
Những chiều mưa làm ướt áo vai gầy.
Kỷ niệm đẹp dần phai theo nắng hạ
Rồi lịm quên trong giấc mộng chiều xuân.
Đã xa lắm dáng xưa mùa phượng thắm
Khung trời xanh tà áo trắng bay bay.
Đời biến ảo em mù khơi vụn dậm
Nỗi buồn quê vụn nước vẫn vơi đầy!

ĐỖ BÌNH France

ÁO TRẮNG ĐƯỜNG XƯA

Mưa mãi từ ngàn khơi
Vọng qua miền tuyết trắng.
Có phải gió thu lạnh?
Làm muôn lá vàng rơi!
Áo trắng ngời trường xưa,
Chiều vàng thắm mây trời.
Đường cây xanh trút lá,
Đường em vương hồn ta.
Tiếng mưa chiều trong gió,
Sao hát hiu trong lòng?
Năm tháng dài viễn phố,
Dòng thời gian thoáng nhanh.
Trăng xưa vàng lối mộng,
Em xưa môi còn hồng?
Nhưng mùa xưa vỗ cánh,
Tìm đâu những ngày xanh!
Ta nhớ những chiều mưa,
Màu trắng vàng xóm cũ.
Có phải phố xa vời,
Tình em biết đầy vơi?
Em cũng như màu trắng,
Đều ảo giác mơ hồ,
Ngày xanh xưa phai dấu,
Phù du chút tình thơ.

ĐỖ BÌNH France

HÃY HÔN EM THẬT NHIỀU

Hãy hôn em, hôn em thật nhiều
Như đêm nay đêm cuối bên nhau
Hãy hôn em nồng nàn say đắm
Vì em sợ, sợ lắm, biết đâu
Ngày mai đây, mất anh, em sẽ.

Em muốn anh bên em thật gần
Để em, trong mắt anh, thấy mình.
Thấy anh tan vào em thành một.
Có thể mai em sẽ đăng trình

Đi xa anh, xa thật là xa.
Hôn em đi, anh, hôn em đi,
Như đêm nay sẽ là đêm cuối
Em sợ ngày mai mình chia ly.

Hãy hôn em, hôn em thật nhiều
Như đêm nay đêm cuối bên nhau
Ngày mai này, anh ơi, em sợ
Em sẽ không còn anh nữa đâu!

MÙI QUÝ BÔNG (phóng tác)

Consuelo Velázquez Torres is a Mexican pianist and composer (1916 - 2005).
"Bésame Mucho" is her greatest song which has been translated into more than
20 different languages.

Mời nghe 2 bản nhạc:

1* Bésame Mucho * Consuelo Velazquez
<https://youtu.be/RbkbxcuTILA?si=wnFoEj150l1I5A4D>

2* Bésame Mucho * Diana Krall
<https://youtu.be/KjuS8DmspBU?si=XZ1eFmdOA65-XZo3>

BÉSAME MUCHO

Consuelo Velázquez (1940)

Bésame,
bésame mucho
como si fuera esta noche
la ultima vez.
Bésame,
bésame mucho
que tengo miedo a per-derte,
perderte después.
Bésame,
bésame mucho
como si fuera esta noche
la ultima vez.
Bésame,
bésame mucho
que tengo miedo a perderte,
perderte des-pués.

Bésame,
bésame mucho
que tengo miedo a perderte,
perderte después.
Que tengo miedo a perderte,
perderte des-pués.

HƯỜNG ĐI THƯỢNG ĐẾ

Khi còn sống thì chim ăn kiến,
Lúc chết rồi thì kiến ăn chim.
Hoàn cảnh, thời gian thay đổi liên miên,
Xin tránh làm buồn, phiền người khác.
Đừng nhục mạ, đừng làm khổ, bôi bác
bất cứ ai.
Nên cảnh giác, khoan dung.
Ngày hôm nay, bạn quyền lực vô cùng
Nhưng hãy nhớ, thời gian còn hơn bạn.
Một thân cây thành triệu que diêm. Dễ lắm.
Nhưng một que diêm cũng đủ thiêu hủy vạn
thân cây.

Bạn hãy luôn nhớ lấy lời khuyên đây:

Là người tốt, và làm ngay điều tốt.

Hãy tĩnh tâm, giữ ý nghĩ thanh thoát,
Bạn sẽ thấy Thượng Đế thật diệu kỳ.
Tạo thân thể con người rất tinh vi,
Và sắp đặt từng tí, từng ly hợp lý.
Vậy tại sao chúng ta lại không làm đúng ý
Đấng Tối Cao, mà mãi cứ quay cuồng?
Hai mắt chúng ta, bạn có thấy không,
Ngài đặt đúng ở ngay đằng phía trước
Để chúng ta luôn hướng về trước mặt
Và không hoài công mãi ngược ra sau.
Hai tai chúng ta, Ngài đặt hai bên đầu,
Để chúng ta nghe cả những câu phải, trái
Những lời chê trách
cũng như những lời khen ngợi.

Có phải đâu riêng tiếng nói êm tai?
Ngài cho chúng ta một miệng, mà không hai
Và cái lưỡi thật dẻo dai, mềm mại
Ý Ngài muốn chúng ta nghe nhiều hơn nói,
Và không nói những lời đen tối, chua cay.
Uốn lưỡi để ngôn từ được thẳng ngay,
Và êm dịu, khôn ngoan, đầy độ lượng.
Não bộ chúng ta, Ngài đặt trong sọ cứng
Để chúng ta tích lũy những khả năng,
Những học hỏi, thu thập bao tháng năm,
Những tri thức suốt đời không dễ mất,
Chứ không phải để của cải, tiền bạc
Những thứ bên ngoài, thất thoát dễ thôi.
Trái tim ta, Ngài đã chọn một nơi
Giữa lồng ngực, để con người rung cảm.
Những yêu thương, những ân tình sâu đậm
Xuất phát và lưu giữ tận thâm tâm
Từ sâu thẳm của từng ngăn trái tim,
Mà không ở vùng ngoại biên hời hợt.
Bạn thấy đó, Thượng Đế đã tài tình sắp đặt
Con người ta, dù khoa học tiến nhanh
Cả muôn đời cũng không thể sánh bằng
Vậy chúng ta hãy thôi, đừng cuồng vọng.
Sống an bình, để tâm hồn lắng đọng
Bước theo Ngài, giữ đúng hướng mà đi!

CHĂM TÁ NHÂN (MÙI QUÝ BÔNG)

(phóng tác) 02/06/2013

MƯA

Mưa rơi ray rứt thêm buồn
Gió lên khua điệu nhạc lòng băng khuâng
Gác tay mắt ngó lên trần
Nửa trăm năm vẫn nhọc nhằn với thơ
Gặp thuyền thuyền lạc bến bờ
Trao kim chỉ lối bến thơ hương về
Thơ cùng thơ mộng đề huề
Bắt trăm cánh mộng lệch xê bóng đời
Một mai tay nắm tay rời
Còn thương lối mộng nhớ lời yêu hoa
Ngày Xuân tháng Hạ vời xa
Thu tàn Đông lạnh sương mờ nẻo sương
Ngó ra sân ướt mưa tuôn
Chiều rơi hiu hắt Đông buồn hát hiu
Tôi làm thơ những buổi chiều
Thả hồn theo cõi quạnh hiu tâm hồn
Mưa rơi có lẽ quên ngừng
Áo phơi nhỏ giọt theo hàng mưa tuôn
Tôi đem máng áo lên tường
Áo treo kín vách lòng buồn đã quên.

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa

MÙA HOA ANH ĐÀO

Mỗi ngày tôi có một bài thơ
Trang trải buồn vui đến bất ngờ
Con chữ gắn liền trang giấy mỏng
Thơ còn vằn điệu rất nên thơ
Ai bảo mùa Đông chẳng mộng mơ
Tuyết rơi khắp nẻo trắng đôi bờ
Hồn tôi cũng trắng màu hoa tuyết
Cho tiếng lòng rung lạnh tiếng thơ
Năm hết Đông sang như hẹn thề
Hồn tôi băng giá mấy sơn khê
Thơ tôi cũng trắng như hoa tuyết
Trắng nẻo quan san trắng lối về
Tôi đợi ngày Xuân hoa nở đầy
Bướm tung tăng giỡn ở quanh đây
Tôi nâng từng nụ khoe hương sắc
Thơ rượu bên người nâng chén say
Tôi vẫn yêu ngày Đông tuyết rơi
Chờ mùa Đông hết viếng thăm người
Anh đào hồng cả trời Xuân ấm
Chung lối ta cùng dạo bước đôi

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa

HỎI GỐC MAI VƯỜN CŨ

Xương

*Ai về nhắn hỏi cội mai xưa
Vườn cũ tang thương trải mấy mùa?
Thân hấn dập vùi bao trận gió
Rẽ còn ngập úng những ngày mưa?
Uốn hình sửa thể ai năm tháng
Ngắt lá đan cành kẻ sớm trưa?
Hay đã khuất trong lùm cỏ dại
Cho hồn Xuân lạc ngọn sầu đưa.*

nguyễn vô cùng

HOÀI XUÂN

Họa

*Ta về thăm lại cội đào xưa
Chưa thấy chồi xanh buổi chuyển mùa
Ong luyến hương xa quên tổ mật
Bướm mê hoa lạ đắm rừng mưa
Cổ nhân lỗi hẹn qua đò sớm
Áo lụa lạc loài dạo phố trưa
Nghe khúc hoài Xuân lòng ái ngại
Nam ai tình tự giọng buồn đưa.*

Lý Hiểu

Ảnh: **nguyễn vô cùng**

ĐẤT KHỔ (Xương)

Quê cha đất mẹ mãi xa vời
Mấy chục năm sầu thảm thể thời
Xóm cũ tiêu điều đời phé thái
Nhà xưa xiêu vẹo kiếp buông trôi
Dân nghèo bởi lắm quân tham bạo
Nước loạn vì nhiều lũ bản hôi
Người có về thăm miền đất khổ
Gửi niềm đau xót vẫn khôn nguôi.

Nguyễn Thị Ngọc Dung

QUÊ CŨ (Họa)

Quê cũ tan hoang cõi tuyệt vời
Còn chăng ác mộng chất chồng thời
Tuổi xanh, mơ thắm tro vùi lấp
Rẫy biếc, vườn hồng nước cuốn trôi
Ngõ vắng mưa dầm tuôn nước mắt
Lối hoang nắng lữ toát mồ hôi
Đêm chong đèn lạnh ngủi tâm sự
Tình đất hồn quê há dễ nguôi?

Hồ Trường An

Ảnh: **Nguyễn Quốc Khải**

Ảnh: **Nguyễn Huy Linh**

TÍM HOÀNG HÔN (Xương)

Hiu hắt chiều vương một thoáng buồn
Cuối trời sương khói tím hoàng hôn
Chim Nam xoải cánh bay phương lạ
Gió Bắc lay hoa rụng lối mòn
Lệ liễu nghiêng cành sâu ủ rũ
Phù dung khép nụ lịm cô đơn
Tâm tình giăng mắc trang thơ lạnh
Nghe vọng hoang vu tận đáy hồn.

Nguyễn Thị Ngọc Dung

MÙA THU CUỘC ĐỜI (Họa)

Man mác vào thu cảm thấy buồn
Lìa cảnh run rẩy lá từ hôn
Trời chiều thấp xuống mây bàng bạc
Biển tối cao lên sóng mỗi mòn
Một chục bài thơ hong gối chiếc
Vài ba khúc nhạc ủ chăn đơn
Người đây cảnh đó xa vời vợi
Chuông thỏ thức ngân gió hú hồn.

Phan Khâm

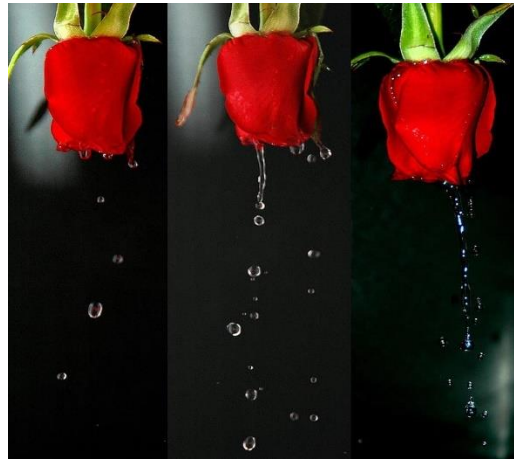
HOA HỒNG DÂNG MẸ

*Hoa Hồng ngày trước thường theo mẹ
Giúp vun trồng cánh nụ xinh non
Đóa hoa hôm ấy giờ trong gió
Bên mẹ cùng cha chốn suối nguồn*

*Nhớ con cạnh mẹ thơm mùi áo
Thoảng hương về lại những thơ ngây
Bên lối ngấp ngừng theo bước mẹ
Ngày yên nguyên bóng mẹ rất gần*

*Tháng năm nơi đây mùa hồng nở
Con mưa về mắt lệ đãm tuôn
Hiu hắt trên ngàn hoa ướt mộng
Hoa hồng dâng mẹ đong yêu thương*

*Mẹ ơi tóc con giờ giống mẹ
Ngàn xưa còn cuộn những mây vương
Trên lối cũ con vừa trở lại
Phải bóng người xưa giữa phố phường*

Ý Nhi Nguyễn thị Dung

TƯỜNG NIỆM

Tôi đến đây

Chiêm ngưỡng bức tường cẩm thạch màu đen

Bức tường chữ V sừng sững

Một phần như chạy dài đến chân đài Washington Memorial

Khắc tên những chiến binh Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ

Đã cùng chung lưng chiếu đấu với chúng tôi

Trên đất nước Việt Nam

Họ bỏ mình trên miền đất xa xôi

Để bảo vệ cho tự do và dân chủ

Tôi ngược lên nhìn tên bao người chiến sĩ

Chạm sâu vào tường đá trong đen

Những mẫu tự thẳng hàng

Những bia mộ còn đây

Tôi đứng nghiêng mình

Tường như hôn cùng người lặng lẽ chốn thiên thu

Quên trần gian gió thoảng mịt mù.

...

Văng vẳng đâu đây tiếng súng ngày nào

Trên những tiền đồn

Trên những đồi núi vùng cao nguyên hoang vắng

Nước mắt tôi rơi xuống

Trên những cánh hoa để dưới chân tường

Tường niệm những chiến sĩ đã hy sinh

Trên đất nước đầy khốn khổ đau thương

Của chúng tôi

Ý Nhi Nguyễn thị Dung / May 2023

MEMORIAL

I came here

Admiring the black marble wall.

The V-shaped wall stand tall

Part of it seems to run to the foot of the Washington Memorial Monument

Engraved with the names of the soldiers of the United States of America

Who fought with us in Vietnam.

They died in a distant land

to protect freedom and democracy

I looked up to see the names of many soldiers
Touching deep into the black stone wall
The letters are in a straight line
the tombstones are still here.
I stood bending
It seems like my soul and theirs are quiet in this eternal world
forgetting the windy breeze of this world.

...
The sound of gunfire of the past echoed here and there
On the outposts
On the hills and mountains of the desolate highlands
My tears fall
On the flower petals placed at the foot of the wall
In memory of the soldiers who died
In our suffering country.

YNhi

HƠI THỜ CHÂU ÂU

(Nhân dịp Nguyên Nhung du lịch Châu Âu)

Bạn đi Châu Âu mùa này vui không?
Kể cho tôi nghe những điều xa lạ,
Tôi chỉ biết qua thơ văn sách vở,
Thuở mới lớn lên như mối tình đầu.
Tôi không cần biết sông Seine từ đâu,
Trong thơ Nguyên Sa dòng sông lãng mạn,
Nên tôi đã mơ một lần hò hẹn,
Dòng sông Seine sẽ soi bóng hai người.
Paris có những cuộc tình chia phôi,
Cung Trầm Tường “Tiễn Em” nghe nước nở,
Ga Lyon đèn vàng ly rượu đỏ,
Người xa người đưa tiễn một sân ga.
Bạn hãy kể tôi nghe nhà thờ Đức Bà,
Những đường phố của Paris lộng lẫy,
Và những vỉa hè bình dân tắm tối,
Dáng ai về khắc khoai dưới đèn khuya.
Đáp chuyến xe lửa tạm biệt Paris,
Bạn tiếp tục qua những vùng biên giới,
Những đất nước nằm cạnh nhau tiếp nối,
Pháp, Bỉ, Hà Lan hay Thụy Sĩ, Áo, Anh...
Có lẽ bạn đang dừng chân ở Hà Lan,
Ngắm hoa Tulip đủ màu đang nở,
Thành phố Amsterdam mùa Xuân rực rỡ,
Như lòng mình rực rỡ một tình yêu.
Hãy thức dậy sớm, đi hết buổi chiều,
Ở bất cứ nơi nào bạn thăm viếng,
Vì không dễ có hai lần bạn đến,
Một đời người bao nhiêu chuyện nắng mưa.
Bạn đi Châu Âu đã sắp về chưa?
Quà kỷ niệm chất đầy trong hành lý,
Mang về giùm tôi bụi đường xa nhé,
Vẫn còn nguyên hơi thở của Châu Âu.

Nguyễn Thị Thanh Dương

50 NĂM NGHĨA TRANG QUÂN ĐỘI BIÊN HÒA (kể từ 1975-2025)

Hỏi nắng Biên Hòa gió Dĩ An
Bao nhiêu năm dài đã thân quen
Nắng gió về Nghĩa Trang Quân Đội
Xin một lần cho tôi quá giang.

50 năm tàn cuộc chiến trường
Những mộ tử sĩ ở lại buồn
Bức tượng Thương Tiếc không còn nữa
Tôi sợ mình đi sẽ lạc đường.

Hỏi Đền Tử Sĩ, Cổng Tam Quan
Có đợi người về thấp nén nhang?
Lạnh lòng lá khô rơi trên lối
Tiêu điều thêm cũ bóng thời gian.

Hỏi Nghĩa Dũng Đài, Vành Khăn Tang
Có còn nghe tiếng khóc đau thương?
Ngậm ngùi từng cành cây ngọn cỏ
Những lúc mưa chiều lúc nắng lên.

Hỏi mộ vô danh nằm ở đây
Nỗi sầu chinh chiến có nguôi ngoai?
Những ngôi mộ xanh rêu hoang phế
Người lính năm xưa, anh là ai?

Hỏi người lính trẻ mộ bia tên
Trận địa nào anh đã hy sinh?
Mang theo những mộng đời dang dở
Có chạnh lòng không, ai cố nhân?

Hỏi Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa
50 năm thời cuộc đã qua
Nghĩa trang đã đổi tên xa lạ
Có ngủ yên không những nắm mồ?

Các anh nằm đây như một nhà
Những tử sĩ Việt Nam Cộng Hòa
Dù ai hương khói, không hương khói
Vẫn ấm tình đồng đội bên ta.

Bốn mùa hàng cây cao nghĩa trang
Lá khô rơi chuyện trò cùng anh
An ủi 16 ngàn ngôi mộ
Ru hồn tử sĩ giấc ngàn năm.

Nguyễn Thị Thanh Dương
(Viết cho Tháng Tư 2025)

DUYÊN TẬN DUYÊN SANH

*Buổi chiều thừa, chất chiu lời bái biệt
Dậy già từ để nắm giữ mong manh
Vị mai nữa, lệ mừng lên mắt biếc
Duyên hoại rồi, duyên mới sẽ khởi sanh*

*Chốn trần ai nghìn năm, đầy cát bụi
Giữa lúa đồng, tán gẫu chuyện phi nhiêu
Vui trước tuổi rồi buồn sau lưng túi
Đêm chất chùng, ngày gói ghém điu hiu*

*Trên cái được, ngày mai là cái mất
Chuối ta bà những mộng tưởng biến thiên
Sáng sum vầy, đêm râm ran nước mắt
Khuya lê sấu, mai sớm đẹp cảnh duyên*

*Dư thừa thãi, bốn mùa nằm khóc đói
Ném vô thường, cứ ôm kín Thường luôn
Mà tham si có dòng sân dẫn lối
Ráo cạn cười, lụt cả biển lệ tuôn*

*Dầm trong mưa, héo khô niềm mơ ước
Tay gõ chuông, miệng bị bõm oán than
Cưới ngựa sân, chính mình lối kéo ngược
Hạt sương mờ dò dẫm, cát mộ hoang*

*Bao luyến ái duyên xưa, ngày nay tận
Thì chia tay, một điểm tựa vô cùng
Đổ lỗi ai, sóng cao chìm sóng ngắn
Biển đắm tàu, con nước chảy về chung*

*Hoa đất héo, chờ dáng mưa tụ lại
Ngã nghiêng thương, mong dựng đứng hình thù
Áo đục sân, khoác lên mình oan trái
Đời thị phi mưa nắng, vệt phù du*

*Gặp gỡ đến, lối đi về tương hợp
Mười ngón tay phải trái, đan vào nhau
Trái tim ngân, lá mưa hồng, sấm chớp
Lắm rộn ràng những san sẻ, gầy hao*

*Sáng ngợi khen, rộ đêm về ganh dữ
Vỡ gương lòng, nhìn con dốc ăn năn
Lên thuyền Giới, xa dần bờ vọng ngữ
Ngọn đuốc soi chữ Vạn giữa cõi trần*

*Điềm đạm bước, duyên còn thì trần quý
Kham nhẫn vui, chánh niệm câu Di Đà
Giếng cạn nguồn, tâm tùy duyên hoan hỷ
Từng sát na, lão niệm Phật thiết tha*

*Nương tam bảo, tiến gần bờ xa vội
Giúp cho đời, Phật pháp nối kết duyên
Độ chính mình để độ tha bước tới
Mỗi đoạn đường, dĩ hay ở tự nhiên*

*Giữa hợp tan, gieo mầm non thiện nghiệp
Thuở mai này Nhân-duyên-quả trên tay
Dù nghịch chướng vẫn sáu thời thu nhiếp
Niệm Di Đà theo lời dạy Như Lai*

*Ráng ngoan nhớ, cảnh muôn đời mong vỡ
Những gì còn hãy lễ kính bên nhau
Lỡ dập vùi, thuyền chia đôi nước rợ
Cứ Di Đà, nhìn Sanh Diệt đối trao...*

Trường Đình

UK, sương mù già 2025

NỖI LÒNG XA XỨ

*đêm qua trời lạnh, buồn không ngủ
nằm nhớ quê hương, nhớ bạn bè
mới đó mười năm như chớp mắt
mái đầu còn mặn chút hương quê
Trường Giang sóng vỗ đau bờ cát
Núi Chúa, Dùi Chiêng dựng ngõ về
mây trắng Sơn Chà che mắt lối
Ngũ Hành chuông vọng khuất sơn khe
kẻ đi lòng thẹn cùng sông núi
ngươi ở buồn trông cảnh nào nề
xin hiểu dùm cho người viễn xứ
lòng xưa quay quắt gió sương che
nước sông chẳng rửa xong thù hận
giọt lệ càng đau chuyện ước thề
không nhắc nhưng lòng sao nhớ quá
những con đường đất những bờ tre
nuơng khoai rẫy bắp, mùi hương lúa
trường học làng xưa, phượng đỏ hè
mưa giục đông về giăng nước bạc
quê nghèo chìm đắm cảnh lê thê
những hình ảnh đó sao quên được
đất Quảng trong tim vẫn bộn bề.*

***xin hẹn cùng nhau ngày trở lại
đẩy thuyền ra khỏi bến sông mê.***

Mạc Phương Đình

HẬN MỘT MÙA XUÂN

Hận một mùa Xuân bao trái ngang
Đao binh bùng dậy kéo ra dàn
Mậu Thân Quốc nạn trời tang tóc
Năm Khi giặc gây cảnh hỗn mang
Xác pháo thay người phơi trận địa
Mai đào đón gió liệm thiêu quang
Nửa đêm ác mộng nghe còn thét
Ta khóc hồn oan hận suốt vàng!

Ngô Văn Giai

MỪNG TÁI NGỘ

(Tặng thầy cô & các em học sinh Hàn Thuyên)

*Ngọn gió nào qua đây cũng lạ
“Cà phê vườn” buổi sáng quay quần
Nghe lòng mình thổn thức băng khuâng
Mừng tái ngộ thầy trò trường cũ.*

*Hội ngộ Hàn Thuyên cất tiếng ca
Thầy trò, cô giáo khắp gần xa
Buồn vui tâm sự bao triu mến
Nghĩa nặng tình thâm quá đậm đà.*

*Hồi tưởng lại bảng đen phấn trắng
Hàn Thuyên xưa, bụi giảng thân thương
Ngày hai buổi dưới mái nhà trường
Dạy tiếng mẹ lời hay ý đẹp.*

*Ôi! nhớ làm sao những buổi chiều
Hè về... phượng đỏ tiếng ve kêu
Biết bao kỷ niệm ngày xanh ấy
Những tháng nghỉ hè nhớ nhau nhiều.*

*Hợp mặt nơi đây lưu ảnh hình
Bình Sơn Quảng Ngãi quê hương mình
Thầy trò trường cũ bao lưu luyến
Tay bắt mặt mừng thăm thiết tình.*

Ngô Văn Giai

(Bình Sơn ngày 12/3/2025)

“Cà phê vườn”: Cà phê sân vườn

Đừng Gọi Nhau Lần Cuối

*Xin đừng gọi lần cuối
Dù chẳng là trăm năm
Lòng dâng tràn tiếc nuối
Hai cuộc đời xa xăm*

*Long lanh giọt mưa rơi
Đôi tâm hồn chơi vơi
Dù che qua lối nhỏ
Nghe vấn vương trọn đời*

*Dòng thời gian nhẹ trôi
Bao vì sao đổi ngôi
Mảnh tình thơ thắm lặng
Giọt sầu đọng trên môi*

*Trời hải đảo cô liêu
Sóng vương giọt nắng chiều
Mây bênh bồng trôi mãi
Mang dùm thoáng hương yêu*

*Xin hãy dành cho nhau
Mộng ngày xanh ngọt ngào
Đường trần hai lối rẽ
Tình xưa chưa phai màu*

Đ T Minh Giang

To Celia

Drink to me only with thine eyes,
And I will pledge with mine;
Or leave a kiss but in the cup
And I'll not look for wine.
The thirst that from the soul doth rise
Doth ask a drink divine;
But might I of Jove's nectar sup,
I would not change for thine.

I sent thee late a rosy wreath,
Not so much honouring thee
As giving it a hope that there
It could not withered be;
But thou thereon did'st only breathe,
And sent'st it back to me;
Since when it grows, and smells, I swear,
Not of itself but thee!

Ben Jonson

(1572-1637)

Gửi Celia

*Mắt em cạn chén đủ say
Mắt ta cũng cạn ly đầy mừng em;
Nụ hôn em thật dịu mềm,
Xin em lưu vết môi trên ly này.
Thế là ta đủ ngất ngây,
Rượu tiên mời nửa hờn đầy chẳng màng;
Rượu ngon, mật ngọt thiên đàng
Để gì đổi nụ hôn nàng tặng ta.*

*Một vòng hồng kết muôn hoa
Tôn vinh vừa tặng làm quà em yêu
Mong hoa luôn mãi mỹ miều
Cánh phôi thắm sắc, hương gieo khuê phòng,
Xin em đặt nụ hôn nồng
Rồi em trao lại vòng hồng cho ta
Hoa kia dù có mặn mà
Dù sau hoa nở hương nhà lan xa
Ta thề nào thiết hương hoa
Một khi em đã trao ta hương tình*

Tâm Minh Ngô Tăng Giao

(chuyển ngữ)

BÀI XƯƠNG

Thu Cảm Nơi Đất Khách

Thu về lã chã lá vàng rơi,
Đầm ảm ngày vui sắp hết rồi.
Cát chuyển, mây bay, mù mịt đất,
Mưa rền, sấm động, ử ê trời.
Quê người khó kiếm đài sen nở,
Đất khách khôn trông mộng trúc chồi.
Giá lạnh, thu phong, buồn thấm thía,
Bâng khuâng chạnh nhớ nước xa vời!

TÔ GIANG TỬ NGUYỄN QUANG NHẠ

(1908-1994) / Virginia, Thu 1986

BÀI HỌA

Màu Thời Gian

*Xào xạc ngoài song tiếng lá rơi,
Gió thu lành lạnh thoảng qua rồi.
Bông bênh mây tụ ven đầu núi,
Lờ lững nhận chao khuất cuối trời.
Hoa úa, nụ non đua hé nhụy,
Tre già, măng nõn vội đâm chồi.
Màu thời gian ướp vàng muôn lá
Trong nhịp đời trôi mãi tuyệt vời!*

Tâm Minh Ngô Tăng Giao

Virginia, Thu 1996

Lục Bát Nghiêng

Nghiêng chiều cho nắng thêm phai
Bóng tôi dài thượt ra ngoài bảy mươi
Thế gian biến hóa nên đời
Câu kinh nhật tụng lâu rồi đã quen

Nghiêng bầu rót rượu vô duyên
Phải chi có được bạn hiền nâng tay
Đưa đàng đông, đưa phía tây
Làm sao cạn một phương này, bạn ơi

Nghiêng đêm nhạt ánh trăng Hời
Chôn chân tháp cổ nghẹn lời gió hoang
Thổi lên từ phía điều tàn
Rêu xanh bụi đỏ thời gian phủ mờ

Nghiêng hồn chắt những giọt thơ
Như sương thánh thót trước giờ nắng lên
Hương dương vẫn đợi ngoài thềm
Từ khi nước đã xa biển biệt non

Nghiêng đời té cội bồ hòn*
Ngậm đắng làm ngọt tưởng tròn lại vuông
Thì coi như một tấn tuồng
Cầu kia mấy nhịp đoạn trường đã qua

Nghiêng mình chiêm niệm xuân xa
Rưng rưng mấy cội mai già rưng rưng
Bước chân lữ thứ khắp khùng
Nửa Vòng Thế Kỷ, Nửa Chùng Xuân Đi...

Quang Hà, Xuân 2025

Bài thơ viết trên xe Bart

Sân ga nằm sâu lòng đất
Tàu dừng kẻ xuống người lên
Cuối tuần ghé ngồi không chặt
Từng con mắt cắm vào phôn

Tàu chun qua hầm dưới biển
Có thể thuyền bơi trên đầu
Dòng đời có xuôi có ngược
Muôn hướng đi đâu về đâu?

Hôm nay có gì thay đổi?
- Đồng hồ vận ngược một giờ
Trái đất vẫn xoay cùng lối
Thời gian như dầu vec-tơ

Thời gian nếu mà đi ngược
Tóc biếc hôm qua vẫn còn
Mình sẽ về thăm thuở trước
Em thời má phấn môi son

Tàu đi tàu đi mãi miết
Cuộc đời là những sân ga
Con tàu mang tên quán trọ
Đi về trên những chiếc toa.

Quang Hà

Tim Tím

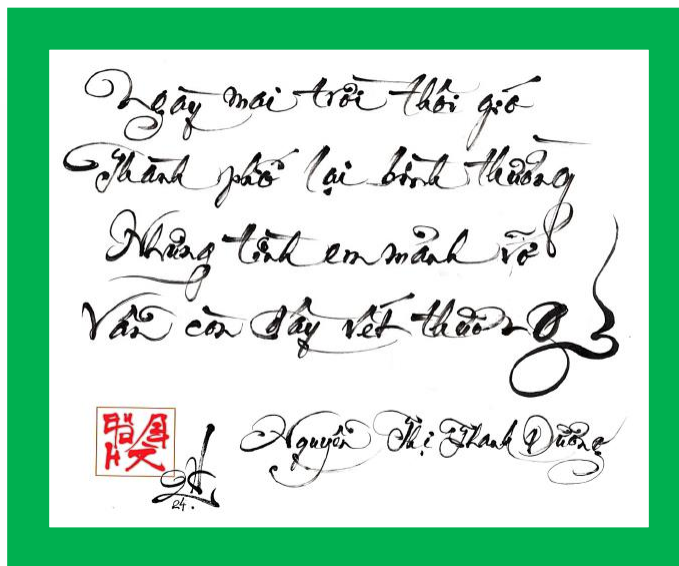
Chiều, qua công viên nọ
Chim đứng hát trên cành
Phớt phơ chùm hoa tím,
Cỏ mềm ngấn ngắt xanh

Lòng có chi bịn rịn
Đứng ngắm hoài không thôi
Con chuồn chuồn rón rén
Dáng hoa nghe bồi hồi

Chú bướm vàng bẽn lẽn
Có thể hiểu lòng tôi
Vuông nắng chiều im lặng
Người - Hoa Tim Tím - ơi...

Quang Hà

SANG XUÂN

*Chúa Xuân về với đất trời
Sắc Xuân em ngại đến thời tàn phai
Gió Xuân mang lại u hoài
Sang Xuân chỉ có vắng lai nỗi buồn*

Lý Hiểu

XUÂN QUA VỘI

*Lạc bước phong trần tóc trắng phau
Buồn sông cát lấp mọc ngàn lau
Hoàng hôn buông xuống thời nhan sắc
Mặt ngọc xoa lên lớp phấn màu
Hối tiếc khối tình tan rã vội
Thêm hờn ân ái đã tàn mau
Thanh xuân bỗng chốc thành già cõi
Hối hả giành đường đuổi bóng cầu.*

Lý Hiểu

BUỒN THÁNG TƯ

Buồn em ngủ say trên phố
Mùa Hạ im lìm nắng đổ ban trưa
Quê nhà buồn mấy tháng Tư
Còn mây mùa hạn, sông đùa nét nhăn
Buồn em nổi chết bán khoán
Hằn trên đường phố, hằn ngang xác người
Hằn tim tự do rã rời
Vừa như đánh mất một thời thên thang
Buồn lên con phố thay tên
Nghe sao lạ lắm chập chờn như xa
Ve sầu rả rích tiếng ca
Ru đêm còn ngủ quê nhà xa xôi
Buồn lên khăn chít tháng Tư
Chít lên phủ tiếng buồn như hòa bình
Còn đây lẫn tiếng khóc cười
Lòng nghe đã tũn hờn rồi trăm năm.

Lê Mỹ Hoàn 4/2019

CÓ LÚC TÔI TRỞ VỀ PHỐ CŨ

Có lúc tôi trở về phố cũ
Tôi đã nghe được tiếng buồn rơi
Nghiêng nghiêng từ mái hiên xưa nhỏ

Rớt xuống lòng tôi, lặng trước thềm
Có lúc tôi tìm được bước chân
Nhẹ nhàng bao những tiếng thân quen
Như chùng nhẹ lắm, xa xôi lắm
Mà tôi nghe sao những đắm chìm
Đôi khi nghe được những tiếng ru
Trong lòng tiếng vọng nhẹ đu đưa
Nghe thời trẻ dại say sưa ngủ
Theo giấc mộng về tuổi bé thơ
Có lúc tôi trở về phố cũ
Có trận mưa rào đổ rất mau
Tiếng dạt dào rơi sao rất vội
Như ai vừa nói tiếng yêu đầu
Tôi nghe đâu đó lòng khôn tả
Những bước chân lưu lạc trên hè
Như ai đánh mất thời thơ ấu
Tìm về dưới hàng cây đan nhau
Tôi đã tìm được bước chân tôi
Đứng im lặng giữa chốn đông người
Tôi nghe được tiếng chân anh bước
Cùng tiếng lòng tôi trong gió sương.

Lê Mỹ Hoàn 1/2019

BUỔI SÁNG HƯƠNG QUỲNH HOA

Buổi sáng đêm sắp sửa tàn
Hương quỳnh hoa nhẹ thoáng tan trong hồn
Như kia níu kéo thời gian
Cho thêm một chút chậm làn hương xa
Em về đứng giữa nửa khuya
Nhẹ nhàng giao hưởng của mùa xuân xưa
Như thơ ấu chưa đi qua
Như dấu yêu chẳng nhạt nhòa mai sau
Môi còn thương mỗi tình đầu
Chưa phai hương tóc qua mau tháng ngày
Tình mơ lòng mãi còn say
Nghe hồn thăm vọng dấu hài chân mây
Lá rơi lặng lẽ thu gầy
Còn theo hương nhẹ gió lay ngập ngừng
Em về như đóa lan quỳnh
Mong manh giây phút thoáng nghìn năm sau.

Lê Mỹ Hoàn 3/2024

Hoa Mơ Hay Mơ Hoa

Hoa mơ thấp sáng cả trời mai,
Trinh khiết áp e nhụy trắng cài.
Cho kẻ yêu hoa lòng rộng mở
Đón nguồn thơ ý xuống đôi tay.

Nhớ tay mộng mị em xưa xa,
Bay lượn trên hàng phiếm ngọc ngà,
Như bướm vờn hoa trong nắng ấm,
Thiên Thai tiên nhạc đón chào ta...

Hoa mơ, có lẽ ta mơ đây,
Tóc ngắn che quanh đôi má gầy,
Chẳng dám nói yêu khi quá trẻ,
Để rồi tan biến tựa làn mây...

Githéa Hoàng Hy

Mai Hoài Cảm

Sân sau sáng nở một cành mai,
Còn ướt sương đêm đọng cánh đài.
Trang trọng Em xưa anh lại nhớ,
Âm dương dù cách chẳng mờ phai.

Váy xanh phong cách Des Oiseaux*,
Tóc phủ bờ vai sợi lừng lờ,
Mắt ẩn đằng sau đôi kính trắng,
Bồ câu hiền đẹp quá ngây thơ.

Gặp nhau trong bối cảnh thương tang
Cho dấu thời gian đã muộn màng.
Em nói yêu anh em chỉ biết
Có anh dù xuống biển lên ngàn...

Mai vàng lại nở sáng hôm nay
Ký ức quanh co trở lại ngày
Tan sở đạp xe về mái lạnh
Nằm nghe mộng寐 khói tàn bay.

Ngọc Mai em vẫn đóa hoa Mai,
Tiềm ẩn trong tim năm tháng dài.
Vẫn nhớ vẫn thương hình bóng ấy,
Trọn đời như vẫn đợi chờ Ai...

Githéa Hoàng Hy

Feb. 2025

(*) Couvent des Oiseaux, Dalat, VN

Phù Phép Nàng Thơ CỎ THƠM 4 Mùa

CỎ THƠM VĂN HỌC hăm hai
Muôn hoa đua nở trong ngoài sáng tươi
Vườn thơ ngào ngạt hương đời
Tay tiên - bút ngọc - vẽ vời hương XUÂN

CỎ THƠM thi lão tuyệt luân
Đùa mây bốn gió xoay vần ánh dương
HẠ nồng sen ngát mười phương
Phú thơ họa xứng từng chương gọi mời

THU phong lá trái vàng rơi
Suối tuôn róc rách những lời vô ngôn
CỎ THƠM thổi sắc vào hồn
Gió xao mây lượn dập dờn ngát ngây

ĐÔNG sà tuyết lạnh quất quay
CỎ THƠM nhào nặn đẹp say đắm tình
Tha nhân xứ ấm nghiêng mình
Ước mơ thăm viếng, rập rình ươm thơ

CỎ THƠM thi phú vô bờ
Bốn mùa tám tiết hồn thơ bành bồng
Hậu sinh khép nép đôi dòng
Chúc vườn VĂN HỌC bách tòng bách niên.

Phương Hoa

Westminster, 25 tháng 3, 2025

Phượng đỏ thắm từ Phượng Hoa

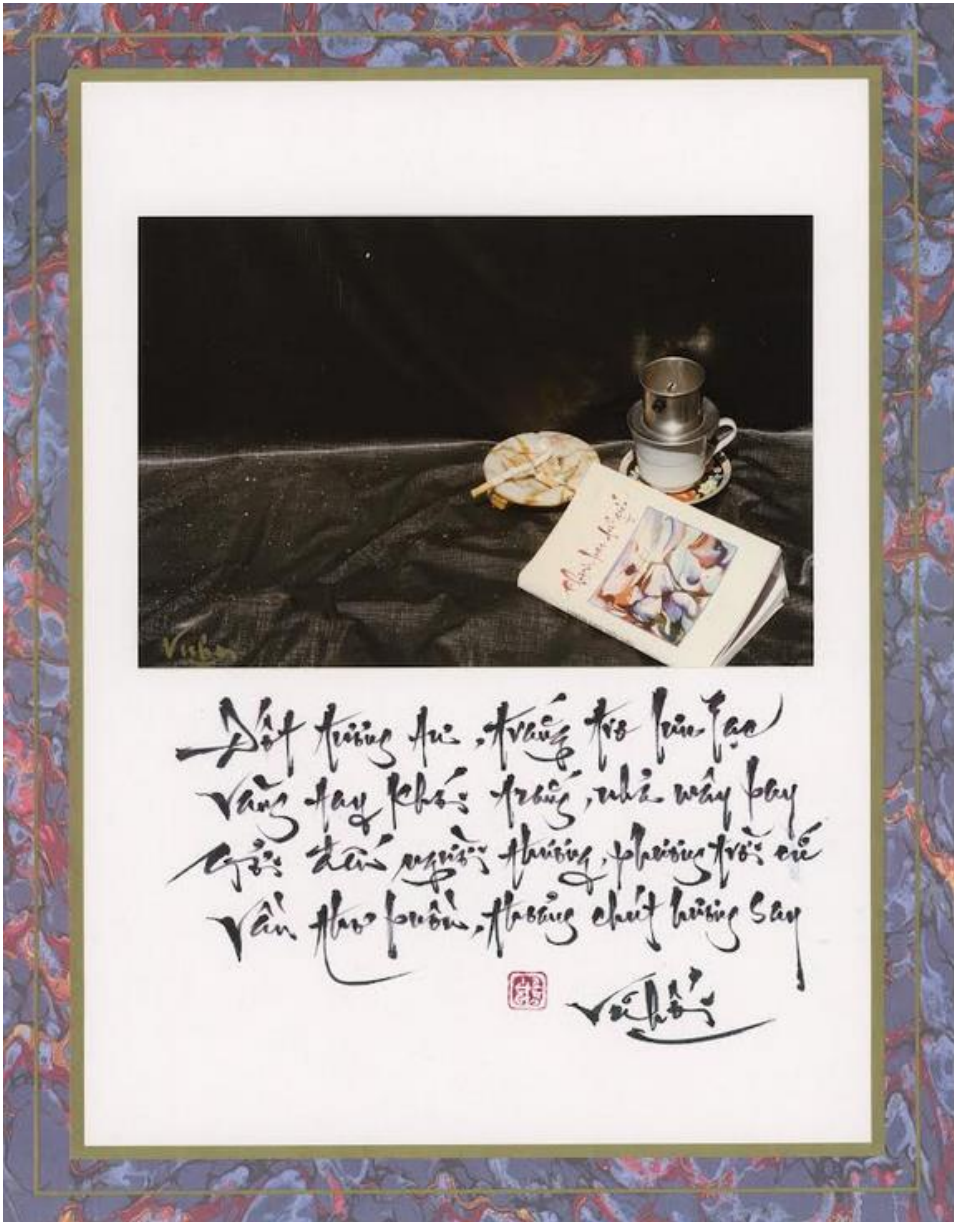
Bâng khuâng ngắm phượng đỏ trời
Em ngồi chờ mắt đợi người về thăm
Tìm hân rục đỏ ngời vãn
Ai gieo lửa đỏ nghìn vãn tình thơ

Thờ nào đỏ cháy ước mơ
Anh hôn mái tóc đỏ nơ bông hồng
Cánh bướm giờ đỏ chờ mong
Lục bình ủa đỏ dòng sông lệ tràn

Đỏ tay ngà nhịp chèo ngang
Chùm lân môi đỏ hừng sáng chiều
Mây ngàn gọn đỏ niềm yêu
Đỏ máu mực vẽ trọn điệu đắm mê

Áo em đỏ sẫm hè về
Nhặt hoa đỏ gắm tóc thề trước gương
Tháng Tư phượng trải đỏ đường
Vì chung họa đỏ tình vương khổ nạn...

Thơ & Thư họa: **VŨ HỐI**

Tri kỷ Tri âm

Tim đâu tri kỷ mọi miền?
Tri âm khắp nẻo bạn hiền khó quen
Lòng không thù hận ghét ghen
Không than không trách
nhiều phen giúp người

Thường luôn vui vẻ nói cười
Tâm An thanh thản
cùng người thiết thân
Nghĩ đời tựa thể phù vân?
Thời gian rất quý tu thân chung tình

Nhớ thời áo trắng chúng mình
Cùng trường chung lớp
bóng hình sao quen
Vớ Thầy Cô Bạn kẻ bên
Gia đình êm ấm bề Trên thái hoà.

Đón Xuân Ất Tỵ đậm đà
Tâm đầu ý hiệp thật là như mơ
Đón Xuân hy vọng đề thơ
Tìm người tri kỷ hết bơ vơ buồn.

Thái Hưng/PGH

Chờ Xuân tái ngộ

Nhớ bạn vàng vượt thời gian
Mong chờ gặp lại quan san sá gì
Xuân tươi như gái dậy thì
Gặp trai mơ ước thầm thì trao duyên!

Nhớ mùa Xuân thừa bình yên
Du Xuân ngắm cảnh
thiên nhiên tuyệt vời
Nhìn bầy chim én đầy trời
Cùng bạn thả bộ cửa thời tóc xanh

Thời gian thấm thoát qua nhanh
Quê mình đất nước chiến tranh toi bờ
Tang thương cuộc sống rã rời
Bao đêm pháo kích đạn rơi quanh mình!

Nguyện cầu đất nước thanh bình
Bắc Nam đoàn kết trong tình yêu thương
Nhưng rồi nhà nước nhiều nhượng
Triệu người tù tội đau thương ngút trời!

Gia đình ly tán toi bờ
Bạn Ta may mắn sống đời tự do.
Tuổi vàng chẳng phải âu lo
Ơn Trời Phật được sống cho tới giờ!

Chúng ta xa cách đôi bờ
Bao Xuân mong đợi
ngóng chờ gặp nhau
Năm mươi năm đã qua mau
Mùa Xuân tái ngộ trước sau sẽ thành.

Thái Hưng/PGH

ĐÊM HỎA TUYẾN

Miền hỏa tuyến, đêm hỏa châu
Đêm mất đêm của cô dâu mới về.
Mắt kềm gai khóa phòng the
Tay anh đang nứu bên kia chiến hào.

Phan Khâm

ĐẠI LỘ KINH HOÀNG

53 năm nhớ một thời...
Cầu Dài Đại Lộ than ôi Kinh Hoàng
Nhiều đêm tỉnh giấc... mơ màng
Con đây rồi Mẹ kêu van thấu trời!!!

Phan Khâm

HOÀNG HÔN

Còng lưng Mẹ xuống hoàng hôn
Qua con sông cạn tới cồn cỏ khô
Trượt chân Mẹ hồng cơ đồ
Ngả nghiêng giữa những nấm mồ tan hoang.

Phan Khâm

LUNG LAY

Nửa cây số tới trường em
Không ngờ chinh chiến vang rền nơi đây
Nhớ hoài tà áo em bay
Nhìn màu hoa phượng cứ ray rứt hoài.

Phan Khâm

LUÂN HỒI

Bánh xe chuyển nhịp luân hồi
Từ tôi kiếp trước sang tôi kiếp này?
Mắt tình Em vẫn thơ ngây,
Sát na chuyển hóa đời ngày ngộ sinh.
Mai về một cõi Vô Minh
Đem theo cả một gánh tình đôi ta.
Gánh tình voi bảy, còn ba
Bàn tay gỗ nhịp xênh ca ngậm ngùi.
Tôi về, tôi chỉ mình tôi
Ngẩn ngơ tìm dấu chân người tiễn đưa.
Em về con mắt tình xưa
Nửa mơ hồn thực, nửa ngờ chiêm bao.

CHỢT NHỚ

Một chùm hoa gạo đỏ
Bát ngát một trời xanh
Chao ôi! thềm nổi nhớ
Thăm thẳm cõi quê mình.
Giếng hai còn rét ngọt
Tháng ba rét nàng Bân
Sen hồ biêng biếc lá
Cỏ dại đóa trinh ngần.
Sáo diều ngây ngất gió
Hạ đỏ giọng ve ngâm
Nắng vàng thơm cuối ngõ
Khói biếc chiều phân vân.
Khóm trúc lay bờ giậu
Thấp thoáng mảnh trăng non
Sân nồng hương hoa bưởi
Lúng liếng tuổi xuân tròn.
Bao năm nường đất khách
Bạc đầu tư cố hương...

Hoàng Song Liêm

Ý Xuân

Ta vẫn đợi chờ xuân trong náo nức,
Đêm đông dài buồn bã tiếng mưa rơi.
Mộng phiêu du rong ruổi khắp nơi,
Trời xuân thắm lòng ngất ngây say đắm.
Hoa muôn sắc trên đời thông gió lộng,
Thung lũng vàng dáng hoa đại thanh thanh.
Chim líu lo ríu rít hót trên cành,
Trời xanh thắm, màu xanh bao hy vọng.
Cây cảnh nhựa dâng tràn đầy sức sống,
Gió hiền hòa ru nhẹ khúc xuân ca.
Mùa xuân ơi, xin mãi chẳng rời xa,
Xuân là bướm, là hoa, là nắng ấm.
Là nguồn thơ dạt dào bao ước vọng,
Là cung đàn muôn nhịp điệu lả lơi,
Là mây trôi lãng đãng chốn xa vời,
Là nước biếc miền đại dương vô tận,
Là vàng trắng soi tim hồng sân hận,
Thì xuân ơi! Xin mãi chẳng rời xa.

Như Liên

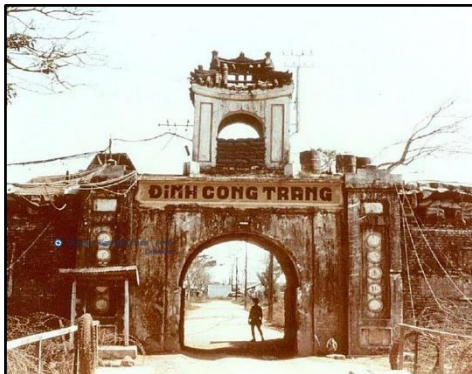
Ước Vọng

Xuân này em sẽ trở về,
Việt Nam xa cách tình quê đậm đà.
Nơi đây đất tổ quê cha,
Đêm dài thao thức mẹ già ngóng trông.
Bé thơ xơ xác đợi mong,
Hân hoan hạnh phúc trong vòng tay ôm.
Chị, anh vất vả sớm hôm,
Chút quà viễn xứ cháo cơm ngày trời.
Dù cho vật đổi sao dời,
Tình quê vương vấn lòng người tha phương.
Giao thừa đốt nén trầm hương,
Cầu xin Trời Phật xót thương dân lành.

Như Liên

Xuân Nhâm Ngọ

**NHÂN KỶ NIỆM 50 NĂM TÀN CUỘC CHIẾN,
TƯỜNG NHỚ NHÀ THƠ NGUYỄN PHÚ LONG
TỪ DÒNG THẠCH HÃN TỚI WASHINGTON D.C.**

Đôi bờ... đá đổ mồ hôi
Phát phơ một dạo nổi trôi âm thầm
Hai thằng... tôi với Phan Khâm
“Bên Dòng Thạch Hãn” âm âm đạn bay
Washington gặp nơi đây
Lang thang, rong ruổi lắt lầy quê người
Câu thơ xen kẽ khóc cười
Ôi chao! Mau hi? cuộc đời tàn phai
“Dòng Sông Thao Thức” nhớ ai?
Kiếp tầm nổi mãi vấn dài trao nhau.

Nguyễn Phú Long

(Trích thi tập “Còn Vương Tơ Lòng” 2009)

EM ĐI... THẮNG TƯ

(Viết cho Ng. Thị Hồng-Thảo)

*Em đi... nào có một mình,
Với anh và với cuộc-tình-sắt-son.
Dập dìu cái cái, con con,
Hành-trang hy-vọng để còn mai sau...
Nhấn-nha rồi lại bắt đầu,
Bàn tay tô-điểm cùng nhau vẽ-vời.
Núi sông, cây cỏ, đón mời,
Em vui mà chẳng quên thời long-đong.
Nơi đây những lúc thông-dong,
Anh đưa em lượn lòng-vòng thám hoa.
Khi xưa yêu dấu thiết-tha,
Bây giờ đương độ mặn-mà dấu yêu;
Khi xưa thương mến bao nhiêu!
Bây giờ thế đó! Rất nhiều mến thương...
Thắng tư... hun hút chặng đường,
Nhớ chẳng? Dâu biển,
đoạn trường dân xưa...
Trời ban vậy vậy đã vừa?
Âm-thầm em vẫn sớm trưa nguyện-cầu:
"Thiếp xin chàng chớ bạc đầu,
Thiếp thì giữ mãi lấy màu trẻ-trung."*

Nguyễn Phú Long

MÙA XUÂN MƯA BAY

Tôi thương áo lụa vai mềm
Quê tôi gian khổ ba miền đau thương
Thả hồn về với cố hương
Trùng trùng bão nổi, mù sương gió vùn
Hôm nay lại nữa mùa Xuân
Mùa Xuân xứ lạ âm thầm mưa bay
Xa quê ai đếm từng ngày
Hoa vàng ngõ nhớ, thu gầy đêm đen!
Đêm đêm Thơ bạn với Đèn
Giòng thương ý nhớ bút nghiên sầu dài
Vườn ai nở trắng hoa Mai
Màu hoa trắng... cảnh u hoài thơ tôi!
Thơ sầu thả gió ra khơi
Trùng dương ơi! Xóa dùm tôi sầu này
Ngàn năm mây trắng vẫn bay
Con chim nào hót đôi Tây ơ hờ
Tím chiều khói sóng bơ vơ
Thơ chưa đoạn cuối nên ngơ ngẩn dòng
Tôi thẳm khế hỏi Đông Phong
Bao giờ hoa mới trở hồng vườn quê?

Tuệ Nga

(Thi Tập Nửa Viên Trăng)

NỬA VIỀN TRĂNG

Chiều ra biển nhớ tim mình

Trăng lên nhè nhẹ nửa viên trăng mơ...

Tuệ Nga

Nửa viên trăng ở quê Cha

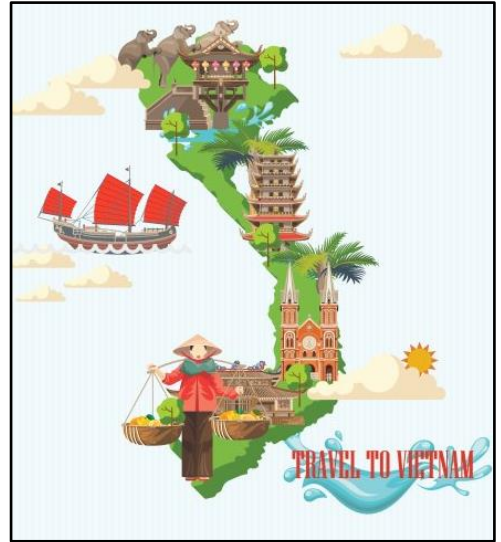
Nửa viên trăng lạc trong ta quê người...

Phan Khâm

Việt Nam

Việt Nam đất nước ba miền
cùng chung nguồn cội mẹ hiền Âu Cơ
Tổ Tiên xây dựng cơ đồ
hiển linh hồn nước sắc cờ uy nghi
Cháu con gìn giữ bảo trì
Tổ Quốc Danh Dự vượt bi lụy đời
không vì danh lợi nhất thời
lãng quên Trách Nhiệm buông lời nghĩa tình
Văn Hóa truyền thống đẹp xinh
vườn hoa chữ nghĩa lung linh sắc màu
Trí Tâm hòa hợp cùng nhau
chăm sóc bảo quản trước sau vẹn toàn
Đất vui nhờ Nước dòng sông
quanh năm tưới tắm ruộng đồng xanh tươi
Ngôn Ngữ đẹp nhờ tình người
đối nhân xử thế với lời nhã thanh.

Cao Nguyên

Vietnam

Vietnam, a country with three regions,
Shares the same roots from gentle mother Au Co,
Our ancestors built a strong and prosperous foundation.
A flag of dignity capturing the spirit of the nation.
We, the descendants, shall preserve and uphold
The honor of the Fatherland, throughout life's adversities.
Not for temporary fame and gains,
Should we ever forget and let go of our duties.
Beautiful traditions and customs we inherit,
A garden of literary flowers with vibrant colors.
Hearts and minds united in harmony
To take care and preserve our cultural identity.
The land thrives thanks to the Mekong River.
Nourishing the fields and verdant plains all year round.
The language becomes rich and beautiful
As people interact with each other in gentle and courteous ways.

Vuong Thanh's translation of "Vietnam" by Cao Nguyen

THÁNG TƯ

Tháng tư tôi không còn trong tôi
Một nửa mắt rồi, một nửa trời
Chuông giáo đường không nghe Chúa gọi
Chuông Chùa cũng vượt mấy ngàn khơi

Tháng tư tôi không còn nơi tôi
Máu đã khô rồi, lệ cũng vơi
Anh có còn chằng tình ruột thịt
Có cảm thương thân phận con người?

Tháng tư em không còn bên tôi
Mộng cũng tan, thơ cũng lạc đời
Ngày tháng còn chi trong trống vắng
Nỗi buồn nghe muối mặn bờ môi

Tháng tư tôi không còn như tôi
Máu đã khô và lệ cũng vơi
Riêng một cõi lòng thương đất Mẹ
Thương mồ tử sĩ trắng xương phơi.

Đăng Nguyên (Đã Khô Dòng Lệ)

HÌNH NHƯ XUÂN ĐẾN

*Hình như Xuân đã đến
Giữa phương trời ban mai
Nhìn bông hoa mới nở
Thơm tho một phương trời.*

*Hình như em mới đến
Nên tình đời reo vui
An ủi lời thơ mộng
Cho thanh tao cuộc đời.*

*Hình như ta tỉnh thức
Giữa rừng hoa thắm tươi
Mộng mơ thời trai trẻ
Khi Xuân đời lên ngôi.*

*Tự nhiên ta muốn khóc
Nhớ quê hương xa vời
Mẹ già ôm gối chiếc
Mùa Xuân qua mắt rồi.*

Đăng Nguyên

Sài Gòn Của Tôi

(Tưởng nhớ 50 năm mất Sài Gòn, tháng Tư năm 1975)

Mất rồi ... Đã mất thật rồi ...

Sài Gòn “Hòn Ngọc” của riêng tôi
Hay của hằng bao triệu triệu người
Năm mươi năm qua mà cứ ngỡ
Sài Gòn vừa mất mới đây thôi!

Sài Gòn đẹp! Sài Gòn mơ!
Sài Gòn cho tôi những đợi chờ
Của thời thơ mộng xa xôi ấy
Ấp ủ... trao ơ... bao ước mơ

Nhịp guốc âm vang buổi tan trường
Nghiêng nghiêng nón lá nép bên tường
Hồn nhiên suối tóc dài lơ lả
Để gió bay bay dạ vẫn vương

Sài Gòn cho tôi biết đến người
Để thương để nhớ tuổi đôi mươi
Để từng trách móc, từng hờn dỗi
Để mắt môi kia héo nụ cười

Sài Gòn cho tôi kết bạn đời
Cho tôi học hỏi chuyện làm người
Cho tôi thấu hiểu điều hơn thiệt
Chia sẻ yêu thương tới nơi nơi

Sài Gòn cho tôi những ngọt bùi
Công danh sự nghiệp đến thế thôi
Gia đình hạnh phúc trong êm ấm
Hai đứa chung tay tạo cơ ngơi

Sài Gòn cho tôi những đứa con
Thông minh hiếu đạo khá đầy tròn
Trai ngoan, gái hạnh như mong mỏi
Mái ấm gia đình tạo nét son

Sài Gòn còn mãi đó không thôi
Năm mươi năm trôi dạt xứ người
Trông về cố quốc mà đau xót
Khóe mắt dâng đầy lệ ứa rơi

“Sài Gòn đẹp lắm, Sài Gòn ơi, Sài Gòn ơi!”
(NS Y-Vân)

Ỡ Nguyễn

Maryland, April 2025

RA ĐI BỎ LẠI KON-TUM

Rừng vây tứ phía đồi Eo Gió
Quân nằm án ngữ bắc Kon-Tum.
Đắc Tô, Tân Cảnh không còn nữa,
Trận địa Ngô Trang xấp lại gần.

Thì cứ đánh nhau, ta nào ngán
Chưa biết hơn thua có sợ gì!
Trong kho còn cả trăm tràng đạn,
Sao lính trên đồi phải rút đi?

Ngày xa phòng tuyến, lòng ta cũng
Cảm thấy nao nao biệt núi rừng.
Dầu ta dầu dãi thân làm lính,
Phơi trần nắng lửa với mưa bùng.

Kon-Tum trang sử kiêu hùng thế
Cớ gì chưa đánh đã lui binh?
Thương người vợ lính ôm con nhỏ
Theo chồng trận mạc đã bao phen!

Ta tiếc máu xương đời trai trẻ,
Đã từng đổ xuống giữ biên cương.
*“Chư Pao ai oán hồn trong gió
Mỗi chiếc khăn tang một tác đường”**

Ta nuốt vào trong dòng lệ ứa
Như nước Dakbla chảy ngược triền
Dakpha bắt lực chìm trong lửa
Đôi mắt em thơ hốt hải nhìn!

Ra đi... chắc sẽ, ra đi mãi
Quán xá điều hiu lạnh chỗ ngồi
Xoay vai áo giáp ta nhìn lại,
Nón sắt che ngang nỗi ngậm ngùi

Xe nghiêng xóm đạo Phương Hoà vắng
Cỏ úa bên đường bụi đỏ vương!
Thôi hết những chiều say áo trắng
Theo bước chân em lúc bãi trường...

Xe qua cổng trại đoàn Lôi Hồ,
Nhớ ngày cùng bạn thức thâu đêm.
Mơ ước thanh bình về quê cũ
Vui thú ruộng vườn với lũ em!

Bọn ta lý tưởng đi làm lính
Đem sức trai cùng giữ núi sông
Núi sông nay đã không tròn vẹn
Nợ nước chúng mình trả chữa xong!

Xe đi bánh nghiền đau lòng sôi
Đoạn đành bỏ lại đất Kon-Tum
Em có trách hồn xin tạ tội,
Người lính tuân theo lệnh tướng vùng!

Thời xưa tướng chết khi thành vỡ,
Nay tướng bỏ thành chạy trước quân.
Vận nước thăng trầm cơn hưng phế
Còn trách ai chi, chi thẹn mình...

Tháng ba lại nhớ Kon-Tum quá,
Phổ núi khi xưa khác lắm rồi!
Một bận ta về thăm chốn cũ
Ngơ ngác đứng nhìn xe ngược xuôi.

Cô em quán cóc cà phê Ôi
Còn sống bây giờ tóc điểm sương.
Ta đứng bên cầu trông bóng núi
Ài Bắc xa mờ mây viễn phương!

Người lính mơ màng
châm điều thuốc
Khói quyện trong lòng,
thương, nhớ, thương...

ĐÔNG RY NGUYỄN

(* 2 câu thơ của Lâm Hào Dũng)

ĐÀ NẴNG CUỐI THÁNG 3, 1975

Vào cuối tuần tháng ba
Trắng thay đổi sơn hà
Có con chim gõ mõ
Kêu gọi mùa nở hoa

Đêm sương mù Tiên Sa
Tiếng chim rơi nghẹn ngào
Ôi chỉ là hồn ma
Đạn bay trên biển pháo

Đà Nẵng trôi bồng bênh
Thuyền bám vô lục địa
Sóng trùng dương dập dềnh
Lửa lan ra muôn phía

Đốt cháy cả mùa xuân
Núi gào lên vỡ nát
Sôi bỏng cả dòng sông
Lệ rơi thay tiếng hát

Hai mươi chín tháng ba
Lá cờ vàng cuộn lại
Nửa thế kỷ đã qua
Vẫn nguyên sầu quan tái ...

CAO MỸ NHÂN

HỒNG HOANG

Bốn bề mây đọng nét sầu
Đường xa thăm thẳm, ôi nào thấy ai
Nỗi buồn tự cổ đơn sai
Hồn như hoa nở trang đài tâm tư

Hôm qua anh bảo thật hư
Chỉ là tưởng tượng ngu ngơ cuộc tình
Một thời lửa đạn đao binh
Một thời mê đắm nỗi mình yêu đương

Thế rồi, hoạn nạn tai ương
Trong an nhiên có đoạn trường đó anh

Khói xây cỗ lũy trường thành
Ngựa về yên vó chông chành kiếm rơi

Nửa trăm năm hết cuộc đời
Nửa trăm năm đổ đất trời vẫn đây
Và rồi sống giữa cơn say
Khói sương mù mịt tháng ngày hồng hoang...

CAO MỸ NHÂN

ĐÒN TÙ THÁNG 4, 1975

Tháng tư hái mớ rau rừng
Miếng cơm gạo độn cũng chừng đó thôi
Tháng tư sương khói lưng đồi
Se từng sợi tóc chẻ đôi ân tình

Từ đi lao lý một mình
Gởi con ở lại gia đình đau thương
Tứ bề đổ nát nhiều nhưng
Tháng tư mù mịt đường trường xót xa

Tháng tư héo đậu, khô cà
Lửa hun sấn sượng, khoai hà chia nhau
Nhìn trời, thổ lộ niềm đau
Hận thù để lại muôn sau loạn bình

Kiếp này dang dở đao binh
Tháng tư oan nghiệp dân tình than van
Những trang sử viết điều tàn
Em ơi, ủ sắc cờ vàng cùng anh...

CAO MỸ NHÂN

Gió Loạn

(Tranh vẽ của Họa Sĩ Thanh Trí)

*Thu xào xạc hái từng chiếc lá
Rụng toi bời phơi xác mùa đi
Nắng Hạ về gõ cửa xuân thì
Phượng thắm đỏ mùa thi rộn rã
Nhưng cuồng phong từ đâu vội vã
Xé tả toí nón lá bài thơ*

*Nhuộm đỏ màu áo trắng mộng mơ
Tương lai tối đợi chờ... vô vọng
Thuyền tách bến buông theo dòng nước
Bềnh bồng trôi hốt hải ra khơi
Tháng Tư buồn mòn mỏi ai ơi!
Quê hương ngóng... xa... Ôi vời vợi...*

Kim Oanh Úc Châu

30/4/2013

Còn Đâu Nữa

*Còn đâu nữa tháng ngày hè cũ
Anh đi rồi sương phủ dòng trôi
Nắng hạ nung giết đóa hoa khô
Thương tiếc khóc tình đi qua vội*

*Còn đâu nữa mắt môi thơ mộng
Dòng lệ nhòa từ giếng Vĩnh Long
Nén thương đau giấu kín tận lòng
Hè thổn thức rơi vào tang tóc*

*Cánh chim bay nơi trời Tây khóc
Mưa phủ mây bão trốt đời nhau
Nhìn phương xa tiếc cuộc tình đau
Nơi viễn xứ mòn hao dáng ngọc*

Người em Tống một thời sắc nước ()
Hương trinh phai tóc mượt dần rơi
Còn đâu nữa cánh phượng suốt thời
Reo trong gió đông đưa mùa cũ*

Kim Oanh Úc Châu

6/2012

(*) Trường Trung Học Tống Phước Hiệp - Vĩnh Long

Vài bài thơ Haiku của Y Thy Võ Phú

*Con se sẻ ngoài vườn
đi tìm cọng cỏ khô
về dệt tổ uyên ương*

*Xuân
Đến*

*Khi mặt trời thức giấc
hoa Thủy Tiên trở mình
mùa Xuân trong gang tấc*

*Hoa vàng bên cỏ xanh
con ong bay tìm mật
trong không khí trong lành!*

Thy

*Giọt sương đọng trên cây
hoa Đào đang hé nụ
mùa Xuân đến nơi này*

Những Dòng Sông Của Bé

Cô gái Nam tóc xõa
Tên Mẹ đặt Tiểu Mi
Hàng dừa xanh mắt phượng
Dòng máu đỏ từ bi

Đôi bàn tay bé nắm
Mộng ước dài điên cuồng
Tiền Giang thân trăm nhánh
Trôi dạt khắp đại dương

Bé lênh đênh nhìn biển
Ngây ngất đợi tuyết sương
Trời mịt mù phương hương
Hương nào là Quê Hương?

Quê hương dày quá khứ
Trung bày súng, đạn, bom
Quê hương chum hiện tại
Màn mưa gió dập dồn

Bé chưa quên mùi đất
Quen cặp sách tan trường
Vì đâu chim mất Tổ
Người mất dần yêu thương???

Sóng vỗ về duyên kiếp
Lệ xốn xang tuổi hồng
Tình mê cơn đồng thiếp
Cội nguồn tận bể Đông

Bé mơ ngày ra Bắc
Uống ngụm nước sông Hồng
Phù sa thay nét mặt
Bé quán đầu nhuộm răng

Tay ôm chiếc thúng mới
Tay hái nửa vàng trăng
Áp yêu vòng Nhật Nguyệt
Đợi đúng khi trăng rằm

Hằng Nga đang thay áo
Mạ thả thuyền sông Hương
Đem nhau về Lăng Miếu
'Tự Đức' thuở đăng đường

Bé mang 'đôi giày' thấp
Bện bằng chiếc mo cau
Nón lá cột quay Lạc
Bé nhảy sông băng hào

Điều căng cùm gió Chướng
Bé thăm hỏi bờ ao
Bầy Lòng Tong xem tướng
Bé lội qua thôn nghèo

"Bim Bịp kêu nước lớn"
Đòng đòng trở hoa nâu
Bông 'khô qua' vàng sớm
Cửu Long hát Ả Đào

Bơi xuôi lòng cổ quốc
Rừng mía rợp cờ Lau
Những dòng sông của bé
Âu yếm vẫy tay chào.

Nhật-Phương

Hãy nín đi em

Em khóc ta nghe hồn rớm lệ
Muộn màng cát đá xót xa đau
Ai quay được bánh xe thiên cổ
Ta đòi đòi cho chẳng tiếc đâu

Những giọt thương nào rơi má em
Hồn ta chùng xuống gót chân mềm
Ta đi nắng tắt chiều loang lổ
Cánh bết càn khôn trắng nước lên

Trăng nước đưa người biệt cố hương
Tóc em cột gót kẻ lên đường
Nín đi em hãy lau dòng lệ
Giọt nước mắt này rêm vết thương

Tóc bạc quá nửa đời viễn xứ
Cỏ cây còn lạ chửa quen tên
Nhiều đêm nghe thấy buồn lạc lõng
Chạnh nhớ người xưa tóc trắng thêm

Ta trả những chiều con nước dâng
Trả đêm hơi thở lá trên ngàn
Nhưng xin giữ lại ân tình cũ
Làm một chút quà nghe cổ nhân.

Thủy Lâm Synh

NÉN NHANG LÒNG

*Đây một nén nhang lòng
Thắp dâng Hồn Tử-Sĩ --
Muôn đời gương xả-kỷ:
Nước nạn thà thân vong.*

*Đây, một giọt lệ nồng
Sốt chia niềm xót hận:
Sự-nghiệp nào khánh-tận!
Thân-phận nào long-đong!...*

*Đây, một nắm mồ chung
Chôn Ngu, Lâm, Xấu, Ấc.
Ruột ung nên thuốc rát:
Nhĩ nghịch mà ngôn trung.*

*Đây, một đóa hoa hồng
Nở trên đường Chính-Nghĩa.
Chỉ duy Chân Thiện Mỹ
Tồn-tại với Non Sông...*

THANH-THANH

(“Về Vùng Chiến-Tuyến”)

XUÂN-HẠNH

Xuân-Hạnh là con út của tôi:
“Giàu ăn, khó chịu”* cố-nhiên rồi!
Nhưng làm cha+mẹ ai không muốn
Cho các con mình sung-sướng thôi!

Tôi trút tình thương xuống “cục cứng”,
Búp-bê bé-bông quý vô-chùng!
Cả nhà ai cũng tranh chiều-chuộng
Cho bé vui thì... dạ mới mừng...

Thuở ấy, tôi còn có Tụ-Do,
Có... nhà lầu, với... xe ô-tô,
Thì con tôi cũng nhờ hoàn-cảnh
Mặc đẹp, ăn ngon, sống nhòn-nhờ.

Trong quãng thời-gian ở Quảng-Đà,
Mấy lần mẹ nó dẫn con ra,
Tôi đưa đi viếng kinh-thành Huế
Cho biết Thần-Kinh, gốc mẹ+cha.

Những chuyến “Bô-Inh”, chuyến trực-thăng,
Sài-Gòn, Đà-Nẵng, Huế, Nha-Trang;
Phi-công: Việt có, Hoa-Kỳ có;
Nó thấy... và nghe... rất rõ-ràng...

Trí óc còn non nếp nghĩ suy,
Nhưng trong trí nhớ đã hẳn ghi,
Đã từng ném, gửi, sờ, nghe, thấy,
Đã cảm điều gì, hiểu chuyện chi...

Nên... lúc tôi sa xuống vũng bùn,
Tôi cam nhor-nhuốc một mình chun;
Tôi không muốn nó đau lòng thấy
Bộ mặt tôi... nay trát trấu, mun...!

Viện cỏ tôi hay vắng khỏi “nhà”,
Núi cao, rừng rậm, đường đi xa,
Tôi khuyên mẹ nó, tôi van nó,
Chỉ... gửi thư thăm, chớ có ra!

Mỗi chuyến đi thăm: mất mấy ngày!
Đường nhỏ, xe xóc, sống lưng lay!
Gặp nhau: lấy lười làm loa láo!
Chẳng chút ngô khoai lột dạ-dày!

Con! Hãy là con của tuổi hoa!
Và Ba! Hãy “lớn” như ngày qua!
Bao giờ trái đất tan thành bụi
Thì ảnh-hình xưa hãy nhạt-nhoà!

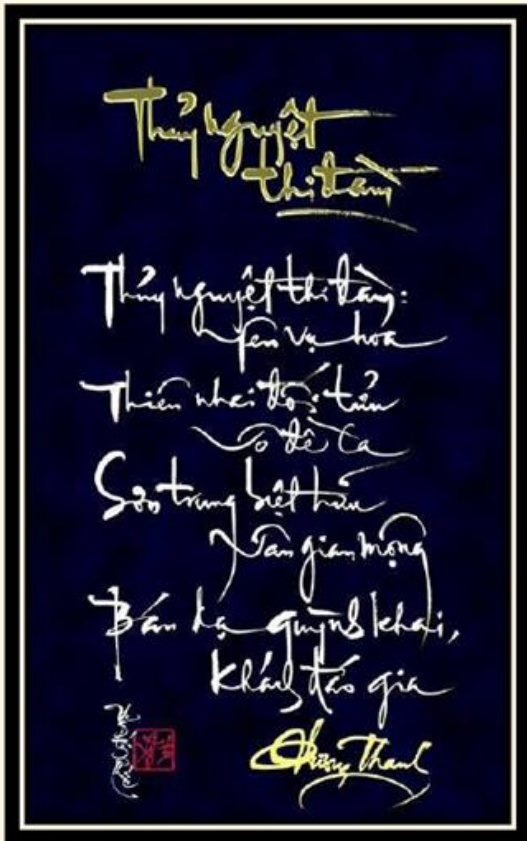
THANH-THANH

*Tục-ngữ: “Giàu: con-út ăn; khó: con-út chịu”.

Thủy Nguyệt Thi Đàm

Thủy nguyệt thi đàm: yên vụ hoa
Thiên nhai đối tửu vô đề ca
Sơn trung biệt hữu vân gian mộng
Bán dạ quỳnh khai, khách đảo gia
Cùng người trò chuyện vào thơ
Tơ trắng, sương khói đẹp bờ Hương giang
Đây dòng thủy nguyệt nhẹ nhàng
Ngân hà một dải thênh thang Ý, Tình
Non xanh, nước biếc riêng mình
Khoảng trời mây trắng bỗng bênh giắc thơ
Nửa khuya, quỳnh nở đón chờ
Bạn phương xa đến, vui hòa ca ngâm
Mời nhau vào khúc tri tâm
Men thơ, men nhạc lằng lằng mộng hồn...

Vương Thanh

Hồng Vân ngâm thơ:

<https://www.youtube.com/watch?v=PZR6RsXAOTs>

Thư pháp: **Văn Tấn Phước** Paris

NỖI NIỀM VONG QUỐC

(Nương vận Lưu Vong Hành của Nguyễn Kinh Bắc)

Đại dương cách biệt cả ngàn trùng
ngồi ở trời Tây, nhớ cõi Đông
nỗi nhớ khôn nguôi về cố quận
niềm đau ai để giải cho cùng!

Tiểu thời kinh sử chong đèn sách
thế sự phải đành nhận kiếm cung
dấn chốn phong trần làm hiệp khách
nửa đời xuôi ngược biết bao vùng.

Gian nguy trận mạc nào hề nản
son sát ghi lòng lý tưởng chung
bảo táp phong ba tay vững lái
mặc cho lửa đạn tiếp sôi bùng

Trải bao kham khổ đường xuôi ngược
may được an bình vượt cát hung
chất ngát ngút trời mùa lửa đỏ
góp trang hiển hách sử kiêu hùng

*

Cuộc cờ xoay thế đành thân kiếm
ngựa quy rừng khuya lạc hết rung
trăng chiếu cồn hoang sương buốt lạnh
tan đàn xẻ nghé bước đường cùng!

Lời thề sống mái khi lâm trận
quên mất, ai chờ đợi rụng sung
kể xảo yên thân mong gió lộng
lờ nghe tiếng trống giục ran thùng!

Thân đà cam phận tù xa xứ
ngày tháng vô chừng khó đếm đong
tử nhục đói no hồn nặng trĩu
xa xăm biển biệt bật tin hồng!

Đổi đời đày đọa sâu rừng rú
chiếu đất màn trời... giữa khoảng không!
phá rẫy đẵn cây xây lán trại
gian nan tiếp nối chất cao chông!

Lá rừng nước suối khoai ngô sắn
ổ rạ liếp tre rán ghé lưng
quốc giục u hoài buồn vách núi
trắng khuya sương lạnh xuống khe mừng

Cùng chung cảnh ngộ thêm son sắt
Tổ Quốc ghi lòng tận nghĩa trung
giữa chốn lao lung không chuyển dịch
lời thề danh dự quyết không chùng.

Trăm ngàn nỗi khổ chưa hề hấn
vững chí kiên trì giữ đỉnh chung
đối diện thiên miên muôn sự ác
lần ranh cách biệt khó tương đồng

*

Thuyền từ đở bến trời mong ước
đốt nén nhang trầm khẩn bái vong
đồng đội bỏ thân thời khổ nạn
gởi lời tạ biệt xót xa lòng!!!

*Chán thay lắm kẻ cùng chung phận
sống ở quê người trở láo lung
cái bã hư danh gây đối nghịch
trề môi uốn lưỡi hót mông lung ...!*

*Bày trò kết nhóm gây bè cánh
vấy mắt nhân quần bản luận công
áo mào cân đai hề kịch cỡm
nhờn nhờ khoe mặt kiêu lên đồng.*

*Văn chương bát nháo tung hô hoảng
múa bút họa lèo thấy nổi xung
trăng cuội tự tô màu sắc ảo
hung hăng như dã thú săn lùng.*

*Giữ gìn trong sáng nguồn ngôn ngữ
chớ hát ngang chằng ngược ngọn phong
vềnh mặt khoa trương cho thỏa thích
chưa phai nổi nhục đã chao lòng!*

*Vẽ tô chính kiến bày ra lễ
đã hết thời rồi ngọn bút lông!
hãy quảng đi ngay trò dị hợm
hết màu son phấn hết hương nồng*

*Luôn vang tiếng khóc người cùng khổ
chịu nổi đọa đày bởi xích gông
khúc "Hậu Đình Hoa" đừng hát nữa
may ra tìm được cuộc tương phùng.*

*Còn đau đón mãi nhìn thân phận
trơ đứng làm gì thẹn núi sông!
ngựa quy gươm cùn trăng lẻ bóng
buồm căng chưa kịp nước xuôi dòng*

*Bơ phờ chiều lạnh giăng mây bạc
chén rượu chiều tàn chửa cạn xong
vó ngựa chồn chân tìm Ải Bắc!
biển đông hải đảo cách muôn trùng!*

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt

Dec/01/2018 - Edited 3/2025

NHỮNG TỜ THƯ KHÔNG GỬI

Xưa nhỏ dại viết thư về cho chị,
Mãi vô tư giận dỗi chị thờ ơ,
Chị yêu ai, hình bóng ở trong mơ?
Nên quên lãng, thư em lười biếng viết.
Em mong mỏi và buồn không thể hết,
Cần Đước - Sài Gòn, xa đước là bao?
Chị quên em, không gửi một câu chào,
Nơi phố thị, em trách hờn chị mãi...
Những chuyến xe lam nói tình thương lại,
Tay bắt mặt mừng, gặp gỡ reo vui,
Đến thăm nhau trong khoảnh khắc mà thôi.
Sao gần bó, sao chia tay quyến luyến?
Trưa rực nắng, có những khi chị đến,
Lúc đêm vui, đường phố đã lên đèn,
Khi chiều tàn, bên quán cóc, xe kem...
Nay tất cả bỗng dưng là kỷ niệm.
Nay chia xa, xa ngút ngàn phố huyện,
Kể từ khi thành phố đổi thay nhiều,
Hàng cây bên đường bóng ngả xiêu xiêu
Em vượt biển khơi xa xôi nghìn dặm,
Chị trông theo dấu nét buồn sâu thẳm...
Em ra đi lòng vẫn nhớ Sài Gòn,
Thương chị quê nhà héo hắt cô đơn.
Thương mẹ già bệnh tật mãi cưu mang,
Thuốc gửi mẹ, em đếm từng ngày tháng.

.....

Chị ở lại có nhiều đêm thức trắng,
Tủi nhục khổ đau, giọt lệ tuôn tràn.
Sài Gòn đó, em ơi, xoay vần diên đảo.
Vợ xa chồng, mẹ lìa con, em thơ khờ khạo,

Mất vô tư, khăn quàng cổ màu cờ.
Thống nhất Bắc-Nam nói lại đôi bờ
Đỏ Việt Nam. Đỏ tràn lan mọi nẻo.
Đỏ cả đại dương, những tâm hồn khô héo
Mong thoát ly, xa đời sống cuồng quay.
Sống hôm nào, còn lại những hôm nay.
Ốc khô cứng, trái tim ôi tê điếng.
Sao không khóc, không cười thêm một tiếng?
Mẹ mất bốn hôm sau ngày thuốc kịp về,
Chị bây giờ câu hỏi quá ngô nghê:
Sao má chết? Trời ơi, sao má chết?
Còn nữa không nỗi buồn nào hơn hết,
Đến tận cùng trái đất ngược vòng quay?
Em chia xa, chị biết tỏ cùng ai?
Khóc non nước tại vì sao nên nổi?
Đang tuổi thanh xuân mong chờ nắng mới,
Môi khoe duyên đành tắt nụ thắm riêng,
Tóc thơm dài buông xõa xuống vai nghiêng
Chị vội cắt để ra tay tàn bạo,
Giúp mẹ, nuôi em, kiếm từng hạt gạo
Phải đưa chen cho kịp miếng thiết hơn,
Tên những con đường muôn thuở Sài Gòn,
Chị đem cất vào ngăn tim kỷ niệm...
Thư cho em, vào những hôm cúp điện,
Chị chờ sao, hay chờ những đêm trăng.
Sáng đêm rằm, em ơi, nỗi khó khăn
Theo năm tháng, chị đã mờ đôi mắt.
Thuốc không kịp về, đôi kính không lẽ mát!
Thư cho em, sao như dại như ngây,
Đến bao giờ theo mẹ, chị ra đi?
Đêm hãy tối, những vì sao hãy tắt,
Những mùa trăng cứ đêm rằm lặn mất.
Địa ngục nào hơn địa ngục nơi này?
Chị âm thầm buông xuống một hồn ngay.
Mới biết sống đêm nay, lần thứ nhất.

.....

Nếu có thể máu xương trong lòng đất
Phải là nơi yên ấm chỗ chị nằm.
Em dặn lòng lưu lạc mấy mươi năm
Vẫn viết mãi dòng thơ trong nước mắt.
Viết những tờ thư nghe lòng quặn thắt,
Những tờ thư em không gửi bao giờ.

Nguyễn Mây Thu

Tháng Tư (1975-2025)

NỬA ĐÊM NHỚ NHÀ

Từ khi già biệt núi rừng
Giày saut lún ngập sinh đầm Hậu giang
Rừng thì nhớ những giọt sương
poncho hứng nửa đêm, mát lòng
Đồng bằng thì nhớ 9 dòng
Mỗi dòng tình đất tình người tình em
Từ khi làm kẻ lưu vong
50 năm chưa thấy xóm làng quê hương
Ừ lên đường, vịn walker
Nghe vang đôi gậy gõ buồn Nam Ai!

TRẦN HOÀI THU'

NƯỚC LÊN

1.
Nước lên, trời thổ mật vàng
Nửa lan mây núi
nửa trần bãi sông
Nước lên rục một trời hồng
Trường giang lai láng một giòng hoàng kim

2.
Nước lên, quân lội qua sông
Đầu thì đội súng, mình trần, tay bơi
Khúc sông vang động nói cười

Hồn thanh niên bỗng một thời tuổi thơ
Nước lên, bờ tả đã mờ
Chỉ còn bờ hữu nắng vàng níu chân
Nước lên trời sắp tối dần
Quân qua đã hết
Sao ta còn không bơi?

3.
Nước lên, đêm sắp bùng màn
Qua sông, những bóng âm thầm qua sông
Không dò dọc, không dò ngang
Chỉ có chằng là hình nhân lơ mờ
Vói đầu đội chiếc ba lô
Vói poncho làm chiếc bè chiếc phao
Súng nòng chĩa mũi lên cao
Thương cho ông thượng sỹ nùng thoát y

4.
Nước lên, ngày đã tàn rồi
Mặt trời đã ngủ sau đồi Kỳ Sơn
Chỉ có ta là dẫn con
Qua sông tìm mấy mả mồ viếng thăm

5.
Chiều chiều thiếu úy qua sông
Hầu Kinh Kha qua đất Tần giết ma
Bây giờ chẳng có dân đưa
Ba nghìn tân khách chỉ là sậy lau
Ngày xưa cả xứ đằng sau
Bây giờ thấp cổ cúi đầu đều hiu

6.
Con sông vòng dưới chân đồi
Tháng năm nước cạn,
tháng mười nước dâng
Nhà em ở cuối đường làng
Tôi lội sông, không dò thuyền mà vui
Khói nhà em thả lên lên trời
Tôi cũng thả sợi tình này cho em
Cho em đôi mắt mơ huyền
Tôi xin phà khói thành hình trái tim
Hỡi người đồng đội truyền tin
Chờ tôi một lát, tôi còn đang mơ...

TRẦN HOÀI THU'

Hoài Niệm Tháng Tư

Bóng phủ hoàng hôn tự lúc nào
Ai ngồi lặng lẽ mắt hư hao
Ngày xưa tuổi trẻ thời ngang dọc
Hiện tại sương chiều phận tử sao

Dĩ vãng quay nhìn bốn chín năm
Xa rời đất mẹ chẳng về thăm
Từng chiều én nhận bay tìm tổ
Đất khách lặng yên cúi phận tằm

Bảo vệ non sông đã một thời
Vì dân vì nước trị an đời
Bốn vùng chiến thuật không chùng bước
Lợi suất băng rừng hiểm giặc ngoại

Nhiệt huyết đem dâng chẳng kể màng
An bình khắp chốn khỏi lầm than
Ba mươi cuối tháng tư ngày ấy
Sụp đổ miền Nam khó nghĩ bàn

Tôi đã mất em... cách biệt rồi
Sâu rừng thân phận tội tù thời
Tháng năm mòn mỏi cây lao động
Dài những đêm thâu giữa núi đồi

Em trốn chui thuyền vượt biển sông
"Tự do" hai chữ tím gan lòng
Đại dương thân xác chìm giông bão
Tuổi mới đôi mươi, tuổi đẹp hồng

Ta khóc buồn đau nhớ những chiều
Tan trường đứng đợi bóng người yêu
Bên em hoa nắng in tà áo
Về phép đôi ngày được bấy nhiêu

Viễn xứ âm thầm giấc mộng ru
Đi qua xuân hạ với mùa thu
Tàn đông ký ức ôm lòng hận
Nhật bóng thời gian, bóng mặt mù

"Lực bất tòng tâm" bệnh yếu già
Gương nhìn héo hắt tóc sương pha
Hai quê khắc khoải hồn dân tộc
Vận nước điều linh nặng nghĩa nhà

Đọc báo xem tin những chốn nghèo
Học sinh lội suối cố đầu trôi
Nhà thương kẻ bệnh lo xanh mặt
Chạy nợ cầm nhà khổ bám đeo

Lắm chuyện buồn đau đất nước mình
Oằn vai chịu đựng nén làm thinh
"Xa ngàn nướm ruột" dang tay cứu
No đói sẽ chia đậm chữ tình

Quá khứ khơi chùng cảnh bể dâu
Tháng tư lại tới, tháng tư sầu
Chứng nhân hẳn mãi trong tim óc
Khó xóa dù về dưới mộ sâu

Tưởng niệm anh hùng tuấn tiết oai
Lòng dân kính ngưỡng nhớ luôn hoài
"Đế da trâu chết", người lưu tiếng
Thấp nén hương lòng lịch sử soi

Tị nạn lưu vong giữ ngọn cờ
Màu vàng sọc đỏ ẩn niềm mơ
Ngày về ruộng lúa hương đồng nội
Nhạc khúc hòa bình đẹp ý thơ

Minh Thúy Thành Nội
Tháng Tư Đen

Khúc Ru Tình

1.
Anh yêu Em nên đã tập làm thơ
Tập suy tư, và bắt đầu mơ ước,
Để biết nhưng nhớ, biết đợi chờ
Biết uống cà phê, từng đêm thao thức.

2.
Bởi Em ngọt ngào như viên kẹo sữa,
Sớm mai đến trường, chân xào xạc lá khô
Tình yêu Em, mệnh mông như sương khói,
Ngắn ngủi Anh, chưa tỉnh giấc mộng du.

3.
Tóc Em rối bay thoảng hương bồ kết
Áo lụa vàng nghiêng bóng nắng soi,
Bướm vờn bay và muôn chim ca hát.
Là dáng Em khi nhẹ bước trên đồi?

4.
Mùa thu và Anh cười vang trong nắng,
Nhìn môi Em hồng chúm chím hát Bình ca
Đôi guốc nhỏ khua vang lời tình tự,
Ngón tay gầy nắn lấy giải mây xa.

5.
Mở chiếc ô xanh dưới cơn mưa hồng,
Chân bước tung tăng vờn cỏ mượt
Có phải Em, tuổi thơ như lộc biếc,
Đã cho Anh ngọn lửa ấm mùa đông.

6.
Anh đưa từng nhịp thở vào thơ.
Đưa búp lá non vào từng câu từng chữ.
Tay viết lại tình yêu Em, Anh ấp ủ
Để trái tim ôm mộng đến đại khờ.

7.
Đường Em đi qua nở vàng hoa cúc
Có phải mùa Xuân đang theo Em về?
Bầy én nhỏ cũng tung tăng vũ nhạc,
Nhốt đời Anh trong cõi tình si.

8.
Một trăm năm vẫn là Em thơ dại,
Vẫn một đời bờ vai nhỏ mong manh
Anh đếm từng giọt mưa mùa hạ đỏ,
Để với Em, cùng viết khúc Ru Tình.

Tuệ Trung

*(nhân kỷ niệm 50 năm vợ chồng,
Tặng hiền thê Bích Ngọc)*

HẸN LẠI NGÀN SAU

Nhiều năm chẳng gặp nhớ làm sao!
Sóng ở hồn em mãi dạt dào
Cứ tưởng muôn trùng quên vội vã
Đâu ngờ một thuở xót dường bao!
Đời trai chiến sĩ... đau hồn nước
Phận gái thuyền quyên... tủi má đào
Dấu tiếc, dù thương đành phải chịu
Ân tình gửi lại bến ngàn sau!

Thy Lệ Trang

HỒN MƠ

Ray rút HỒN em nổi tủi hờn
Đêm trường HỒN lạnh giá, cô đơn
Bâng khuâng HỒN tiếc mưa xuân hát
Xao xuyến HỒN thương nắng hạ vương
Thu đến HỒN chìm trong vụn lá
Đông về HỒN đọng giữa ngàn sương
Mộng mơ HỒN ngóng miền xa lạ
Bàng bạc HỒN trắng khắp nẻo đường!

Thy Lệ Trang

MỜI NGHE CA KHÚC “HỮNG HỒ” – Lời: Thy Lệ Trang

<https://www.youtube.com/watch?v=mhDyWBXiKaQ>

MƠ MÂY

Trên tay cầm những giọt mưa
Nghe thân thể cũ hồn mơ non ngàn
Hình như Xuân cũng sắp sang
Lá non nở nụ bông vàng hương cao!

Mơ em về giữa xuyên sao,
Những lưu luyến đợi những ngào ngọt hương
Nhưng mùa xuân đã vô thường
Mùa nào thôi cũng một luồng gió bay...

Từng mơ đi những giấc đây,
Trăm năm còn lại những ngày tháng xưa
Có tình Em có tình Thơ
Cho chân thêm bước cho mùa thêm duyên!

Mai ngày tháng mỏng chiều nghiêng
Trái tim thơ vẫn còn nguyên bóng đời
Chữ tình ân chữ tuyệt vời
Xin chia sẻ những ngọt ngào mai sau./.

Hoa Vãn (02/28/2025)

LÝ RƯỢU TRẦN AI

Mời người cạn chén trần ai,
Uống cùng kéo bước đi dài ngắn thêm
Trăng khuya còn sáng bên thềm
Câu thơ tình nghĩa đã in dấu hồng.

Rồi mai đến chốn vô cùng,
Duyên thơ tình bút vẫn bồng bênh xưa
Tháng ngày qua lại nắng mưa
Đời người có mấy lần mơ tơ vàng!

Ân tình thơ đẹp từng trang,
Đường khuya khoắt tuổi rộn ràng lá rơi
Mong chi thân thể cùng đời
Áo thơ vai nặng nụ cười thiết tha...

Ngẩng nhìn Trời Đất bao la,
Vẫn lòng say mãi tình hoa tháng ngày
Đi về ám áp trời mây
Đường như cuối buổi ngọt đầy riêng tư.

Đấy đưa tay vẫy tạ từ,
Hồn thơ theo gió hồn thơ bây giờ
Mai đây ngày nọ tình cờ
Tay trong tay trắng vẫn như hương nồng./.

Hoa Vãn (02/08/2025)

Ban Điều Hành COTHOM FOUNDATION chân thành cảm ơn các thi hữu đã hưởng ứng đóng góp thơ mỗi 2 tháng cho Tập thơ Văn học Cổ Thơm online được đa dạng, nhiều sắc màu, nhất là thể hiện tinh thần tự do sáng tác của người Việt hải ngoại.

NGÀY XUÂN NHỚ QUÊ HƯƠNG

Mời quý vị thưởng thức: “**SÀI GÒN NIỀM HY VỌNG**”

Nhạc: **Phan Anh Dũng** (Maryland) –

Lời: từ bài thơ “**Sài Gòn ơi**” của thi sĩ **Trần Quốc Bảo** (Virginia)

Tiếng hát: **Tâm Hào** (Maryland)

 <https://www.youtube.com/watch?v=bNVT5kzhXiM>

*... Sài Gòn ơi, người yêu ơi
Mai này yên vui trong tình thương mới
Người người tìm thấy ánh sáng Đức Tin
Ngập tràn Tự Do, Hạnh Phúc nơi nơi
Ta trở về, ôm Sài Gòn và ngủ yên giấc mộng lành...*